

7930
ERINBAKALAL

பேரின்பக்காதல்

தஞ்சாவூர் சுவாமிசேட கயிராய

வதநாயக சாஸ்திரியாட்வர்கள்

இயற்றியது.

குமாரன்

V. D. எவ்வியா கணநகராஜம்

அச்சிடப்பட்டது.

Second Edition. 1911.

TANJORE

G. S. Maniwa & Co.

விலை

Copyright Reserved

PERINBAKADAL.

(6930)
This is divided into Four Parts.

1. **Gnana Tarattu.**
2. **Tiruchabai Tarattu.**
3. **Perinbakadal.**
4. **Pralaba Oppari.**

1. *Tim.* 1. 15.

This is a faithful saying and worthy of all acceptance,
at Christ Jesus came into the world to save sinners.

Isaiah. 53. 4.

rely he hath borne our griefs and carried our sorrows.
Composed by

Vedanayaga Shastriar

THE EVANGELICAL POET.

Tanjore. A. D. 1813.

Printed by his son

V. D. Elijah Shastriar.

Canjore :

G. S. MANIYA & Co.

1911.

[*Copyright reserved.*]

பேரின்பக் காதல்.

சதுர்ப் பாகமானது.

- க. ஞானத்தாராட்டு.
- உ. திருச்சபைத் தாராட்டு.
- ங. பேரின்பக் காதல்.
- ச. பிரலாப ஒப்பாரி.

க. தீமோ. க : கடு.

விகளை இரட்சிக்கக் கிறிஸ்து இயேசு உலகத்தில் வந்தாரெ
ன்கிறது உண்மையும் எல்லா அங்கீகரிப்புக்குப்
பாத்திரமுமான வார்த்தை.

ஏசா. இங : ச.

மய்யாகவே அவர் நம்முடைய பலவீனங்களை எடுத்துக்
கொண்டு நம்முடைய நோவுகளைச் சுமந்தார்.

கிறிஸ்தாப்தம் து அகந் (வரு)

தஞ்சைமா நகரில்

திருநெல்வேலிச் சுவீசேட கவிராய
வேதநாயக சாஸ்திரியார் செய்தது.

குமாரன்

V. D. எலியா சாஸ்திரியாரால்
அச்சிடப்பட்டது

G. S. Maniya & Co.
1911.

VENERABLE
VEDANAYAGA SHASTRIAR,
EVANGELICAL POET, TANJORE.
BORN THE 7 SEPTEMBER 1774 IN TINNEVELLY,
DIED THE 24 JANUARY 1864 AT TANJORE.

SRI VANI VILAS PRESS, SRIRANGAM.

❧ PERINBAKADAL. ❧

❧ PREFACE. ❧

This Book which contains contemplations on the nativity and sufferings of Christ, consists of Four little Books called ஞானத்தாராட்டு (Gnanatarattu) திருச்சபைத்தாராட்டு (Tiruchabaitarattu) பேரின்பக்காதல் (Perinbakadal) and பிரலாப ஒப்பாரி Pralaba Oppari.)

1st Gnanatarattu, on Christ. This treats on the nativity of Christ and the benefits procured thereby.)

And this will assist Christians in their devotion by singing it in various tunes on Christmas both in their houses and Churches.

2nd Tiruchabaitarattu, on children. This will help to contemplate the poverty of the Son of God at his birth, and the innumerable blessings, the Children of men enjoy from their very infancy.

As it becomes not Christians to sing the above mentioned songs on Christ or to use irreligious and foolish songs as the heathens do, when they put their Children to sleep, it was therefore found necessary to compose the above Tiruchabaitarattu in 60 Couplets.

3rd Perinbakadal. This book following the order of the Church Catechism, shews the system of Religion and the Passion of Christ and also the merits derived from thence,

There is another Perinbakadal which was composed formerly by an auther named Antonicuttee Annaviar

which, although a good work to excite the heart to devotion does not fully and regularly explain the sufferings of Christ. On this account and for some other reasons, it appeared necessary to compose this new work.

4th Pralapa Oppari on the death of Christ is a work similar to the Perinbakadal.

There is no doubt that this may prove beneficial not only to the Christian Children by its being a branch of learning for their improvement but also very edifying to those who are to approach the Table of the Holy Communion, for what can yield better comfort to a sinner than the atonement of Christ ?

It may also be divided into parts, and sung in various tunes at Divine Service during the seven weeks of Lent.

Those who wish to explain the Scriptures in public or to make *ஞானச்சதுர்* (Gnanachadur) i. e. the act of preaching the word of God to a concourse of people assembled at an appointed place in the days of Lent, may explain this Perinbakadal which has been the method adopted by the Author himself.

For the various reasons above specified, Vedanaya ga Shastriar, the Evengical Poet, completed in the year 1813 these three Tracts in connection with each other called Gnanatarattu, Tiruchabaitarattu and Perinbakadal, and subjoined to them a Book called Pralaba Oppari-sung as a contemplation for the fasting days observed for 1834 in the hope that they will be very useful to all Christians and their Children.

12825

(7930)

பேரின்பக் காதல்.

முகவுரை.

கிறிஸ்துவின் பிறப்பையும் அவர் பாடுகளையும் தியானிக்கிறதற்கு உதவியாய்ச் செய்த இப்புஸ்தகத்தில் ஞானத்தாராட்டு, திருச்சுப்பைத்தாராட்டு, பேரின்பக்காதல், பிரலாப ஒப்பாரி என்ற நான்கு சிறு புஸ்தகங்கள் அடங்கி யிருக்கின்றன.

க. ஞானத்தாராட்டு கிறிஸ்துவின்பேரிலே. இது கிறிஸ்துவின் பிறப்பையும் அதிஞாலண்டான பலன்களையும் காட்டும்.

கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் ஆண்டவர் பிறப்பின் பண்டிகைகளிலே அவைகளைத் தேவாலயத்திலும் தங்கள் வீடுகளிலும்பலவித ராகங்களாய்ப் பாடித் தங்களை எழுப்பிக்கொள்ள உதவியாய்ருக்கும்.

உ. திருச்சுப்பைத்தாராட்டு குழந்தைகள் பேரிலே இதிலேதேவகுமாரனுடைய பிறப்பிலிருந்த மகா தரித்திரத்தையும் மனுவூ ஜாதியினுடைய குழந்தைகளுக்கூ இருக்கிற அனேகஞ் சலக்கரணைகளையும் கீரந்து காட்டி இரட்சகருடைய பிறப்பை தியானிக்க எத்தனஞ்செய்தது.

கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகள் சித்திரை செய்யப் பாடுகிறபோது மேலாகச் சொல்லப்பட்ட கிறிஸ்துவின் தாராட்டைப்பாடுகிறது மரியாதையன்று ஆகிலும் அந்தப்பிள்ளைகள் தூங்குகிறதற்கு வீணான பாடல்களை அங்கங்கே அஞ் ஞானிகள் தண்டக்கத்தின்படி பாடிவருகிறார்கள். அப்படி நம்முடையவர்கள் செய்கிறதழகல்ல.

ஆனதினால் அறுபது கண்ணியில் திருச்சுப்பைத்தாராட்டுடென்கிற ஒரு பாடலை உண்டுபண்ண வேண்டியதாயிற்று.

ஈ. பேரின்பக்காதல் இரட்சிப்பின் ஒழுங்காய் வேதத்தின் அடக்கத்தையுந் கிறிஸ்துவின் பாடுகளையும் அதிஞால் உண்டான பலன்களையும் பாடினது.

முன்னூளிலிருந்த அந்தோனீக்குட்டி அண்ணாவியாராற்
சுருக்கமாய்ச் செய்யப்பட்ட ஒரு பேரின்பக் காதல் உண்டு.
அது ஏழுப்புதலைக் கொடுக்கிற பாடலாயிருந்தாலும், அது
கிறிஸ்துவி னுலிடத்துப் பாடுகளையுஞ் சரித்திரவரிசையாய்
விவரித்துக் காட்டியிராததினாலும் பின்னுஞ்சில முகாந்
தரங்களைப்பற்றியும் இந்த நூதனமான பேரின்பக்காதலை
உண்பெண்ண வேண்டியதாயிற்று.

சு. பிரலாப ஒப்பாரி கிறிஸ்துவின் மரணத்தின்பேரி
லே பேரின்பக்காதலுக்கு ஒப்பானது.

இப்புஸ்தகஞ் சகல கிறிஸ்தமான பிள்ளைகளுக்கு அறி
வைத்தருகிற பாடலாயிருக்கிறதமன்றி, நற்கருணைக்குச்சே
ருகிற பக்தியுள்ள ஆத்துமாக்களுக்குச் சொல்லி முடியாத
ஏழுப்புதலைக் கொடுக்குமென்கிறதற்குச் சந்தேக மில்லை.
எனென்றால் இரட்சகருடைய பாடுகளைத்தவிர பாவிகளான
மனுஷ்யாதிக்கு அதிக ஆறுதலானதேதிருக்கலாம்.

கிறிஸ்துவின் பாடுகளை தியானிக்கிற ஏழுமிழமைகளி
லேயும் இவைகளைப் பங்கு பங்காய் எடுத்து அந்தந்த இடங்
களில் வெவ்வேறே ராகங்களை ஸ்தாபித்து தேவாலயத்திலே
பாடலாம்.

பின்னையும் அந்த நாளிலே வெளியாகக்கூடுமே வேதத்
தைப் பிரசங்கிக்க அல்லது ஞானப்பாடல்களின் சதுர்ச்
செய்ய மனதானவர்கள் விசேஷமாக இந்தப் பேரின்பக்காத
லைக்கையாடி அதின்பேரில் வியாக்கியானம் பண்ணலாம்.
அப்படி இந்நூலை உண்பெண்ணினவருஞ் செய்தார்.

இப்பில முகாந்தரங்களைப் பற்றிச் சவிசேட கவிராய
மேதநாயக சாஸ்திரியார் துஷகருவூ இந்த ஞானத்தாராட்டு,
கிருச்சபைத்தாராட்டு, பேரின்பக்காதலென்ற மூன்று சிறு
புஸ்தகங்களையும் ஒன்றுபடுத்தி துஷகருவூ ஆசரிக்கப்பட்ட
உபவாச நாளின் தியானிப்பாகப் பிரலாப ஒப்பாரி என்ற
பாடலை உண்பெண்ணி அத்தோடே சேர்த்துச் சகல கிறிஸ்த
மான சபைக்கும் அவர்கள் பிள்ளைகளுக்கும் பிரயோசனமா
யிருக்குமென்கிற நம்பிக்கையோடே முடித்தார்.

க. ஞானத்தாராட்டுத் தலைவரிசை

அட்டவணை

	கண்ணி			
க. கடவுள் வாழ்த்து	...	...	..	க
உ. தசாங்கம்	..	...	...	அ
ந. அவையடக்கம்	.	..	...	கந
ச. தாராட்டு	..	...	..	கஇ
டு. கிறிஸ்துவின் தாழ்மை	..	..	..	உய
சு. பிறப்பின் பலன்	...	...	...	நச
எ. தேவவட்சண மாறுதல்	..	...	...	சய
அ. புகழ்ச்சி	..	...	...	இந
கூ. ஏரோதேயின் கொடுமை	...	..	...	சச
கய. நிந்தா ஸ்துதி	...	...	...	எஅ
கக. கிறிஸ்துவின் இனத்தார்	..	...	...	கச
கஉ. தியானம்	...	...	...	கக
கந. பிரதிக்கிளை	...	...	...	ககய
கச. மன்றாட்டு	..	...	...	ககஅ
கஇ. திருச்சபைவாழி	..	...	...	கஉச

உ. திருச்சபை தாராட்டுத் தலைவரிசை.

அட்டவணை.

	கண்ணி.			
க. தேவபராமரிப்பு	..	..	...	க
உ. தேவரை பிறப்பு மனுடரை சிறப்பும்	...		...	கய
ந. பிள்ளைகள் வருணிப்பு	...	..	.	உக
ச. கிறிஸ்து உண்டுபண்ணின நன்மை	...		...	நய
டு. பிள்ளைகளின் ஆறுதல்	..	..	..	சக

					கண்ணி.
க.	தேவதோத்திரம்	...	..	...	௫௬
எ.	திருச்சபை வாழி	...	...	...	௫௭

1௩. பேரின்பக்காதல தலைவரிசை அட்டவணை.

க.	கடவுள் வாழ்த்து	...	...	...	...	க
உ.	அழகிய காதல்	...	...	...	...	க
ங.	தசாங்கம்	...	...	...	..	க௫
ச.	காதற்புகழ்ச்சி	..	...	...	...	உ௫
இ.	தேவலட்சணம்	...	...	...	...	௩௬
ஈ.	தாழ்ச்சி	...	...	...	...	௬௫
எ.	விசுவாசம்	...	...	...	...	௩௭
அ.	பாடுபட்ட தியானம்	...	...	...	...	௧௩௩
க.	கிறிஸ்துவினாத்தும்பு பாடுகள்	...	...	...	...	௧௩௪
கஉ.	கிறிஸ்துவின் சரீரப்பாடுகளில் க, தோட்டத்திற் பட்ட பாடுகள்.	...	...	...	...	௧௪௨
கக.	உ, காய்பாவின் வீட்டிற் பட்ட பாடுகள்	...	...	...	...	௧௪௩
கஉ.	ங, பிலாத்துவின் வீட்டிற் பட்ட பாடுகள்	...	...	...	...	௧௪௩
கங.	ச, கொல்கதாமஸையிற் பட்ட பாடுகள்	...	...	...	...	௧௪௩
கச.	மனவிசாரம்	..	..	...	...	௨௪௪
கஇ.	மனஸ்தாபம்	...	..	...	..	௨௩௨
கஊ.	யூதர்களின் நன்றிகேடு	...	..	...	...	௩௩௪
கஎ.	ஆத்தமப்பெண்ணைப்பாரி	..	..	...	...	௩௪௩
கஅ.	வியாகூலம்	...	..	..	..	௩௪௩
கக.	மனஸ்தாப முக்கியம்	...	..	...	...	௩௫௭
கஉ.	மன்றாட்டு	...	...	...	..	௩௩௩
கக.	செபம்	...	..	..	...	௩௬௭

					கண்ணி.
உஉ. பத்தி	...	...	..	..	சகஉ
உங. மனஸ்தாப யோசனை	...	...	...	...	சகக
உச. பிரதிக்கினை	...	...	...	...	சஙய
உரு. நம்பிக்கை	..	...	...	...	சருஎ
உசு. காதலன் புகழ்ச்சி	...	...	...	..	சருந
உஎ. திருச்சபை வாழி	..	...	...	...	சசுரு
உஅ. பேரின்பக்காதலளவு	...	...	...	...	சஎந

ஈ. பிரலாப ஒப்பாரித் தலைவரிசை
அட்டவணை.

					கண்ணி.
க. தேவ வணக்கம்	...	...	..	...	க
உ. அவையடக்கம்	...	...	...	...	சு
ங. தசாங்கம்	...	...	...	...	அ
ச. தியானம்	..	...	...	...	கஅ
ரு. ஒப்பாரி பாடுகளின் ரொகை			..	...	உஅ
சு. பரிசாச ராசாவினுகை			...	..	ருக
எ. சிலுவை நடை	...	...	...	...	சுரு
அ. சிலுவை மரணம்	...	...	...	...	சுக
க. துக்கிப்பு	...	...	...	...	கஉக
கய. உத்தம மன்ஸ்தாபம்	...	...	...	...	கருந
கக. விண்ணப்பம்	...	...	...	...	ககக
கஉ. பிரலாப ஒப்பாரி அளவு	...	...	...	...	ககக

12828

(7930)

ஞானத்தாராட்டு.

காப்பு.

திருக்கருணைப் பிரானார்
திருவுளத்து லகைமீட்க
அருட்கனி மரிபானின்றிங்
கவதரித் துதையமான
வுருக்கமெய்க் கிறிஸ்துவுக்கோ
நுனத ஞானத்தாராட்டுப்
பெருக்கவிஸ்பிரித்துச் சாந்தெம்
பிதாச்சு தனருபி காப்பாம்.

க. கடவுள் வாழ்த்து.

க. சீராருந தேவ
திருச்சுதன்மேற் செப்புகின்ற
நேராருந் தாராட்டை
ரித்தியனே கேட்டருள்வாய்.

உ. வானத்தாராட்டு
மகிமைதனக் கொப்பெனவே
ஞானத்தாராட்டேசு
நாயகன் மேலியான்படிக்க.

ங. முந்தும் நர்செய்த
முழுவினையு மாற்றுதற்காய்
வந்தவன்மேல் வந்திறங்கும்
வல்லபமே முன்னடவாய்.

சு. தேசுவளர் நாட்டுத்
திருச்சபையின் கொண்டாட்டு
ஏசுவின் ஞாராட்டுக்
கீரறுபதன் பருக்கு

ரு. வரிசித்த மெஞ்ஞான
வாருதியே தேவ
பரிசுத்த ரூபிப்
பராபரனே முன்னடவாய்.

சு. போராட்டங் கொண்டு
பொரும்பேய்பட ஞானத்
தாராட்ட தொன்று
தயாபரன் மேலியான் படிக்க.

எ. வாக்குமனதுக் க்டங்கா
வல்ல பரிசுத்தாவி
நாக்கினி ல்வந்திருந்து
நல்வாக்குத்தந்தருள் வார்.

உ. தசாங்கம்.

அ. சீனாயி மாமலையான்
திவ்விய யோர்தானதியான்
கானானுதேயன்
கனநசரை யம்பதிமேல்.

சு. வேசரி வாரணத்தான்
விண்மேகவெண் பரியான்
றேசுசிலுலைக் கொடியான்
றேர்ந்த ஜெபமாலையன்மேல்.

க௦. தூதர்களி னேழ்முரசான்
றொல்லுலகும் வானுலகும்
பாதலமும போற்றிப்
பணியுஞ் செங்கோற்பதிமேல்.

ஞானத்தாராட்டு.

கக. ஆண்ணலின் மேலென்னை யிரட்சித்
தாண்டவன் மேல்மாவுருக்கக்
கண்ணனின் மேலென்றன்
கவலையெல்லாந் தீர்த்தவன்மேல்.

கஉ. ஏசுக்கிறிஸ்துவின் மே
லேக சக்கராதிபதி
நேசக்கிருபை
நிரந்தரன்மே னின்மலன்மேல்.

ங. அவையடக்கம்.

கங. செப்புகின்ற தாராட்டைத்
தேவ திருச்சபையோர்
தப்பிதமென் றெண்ணுமற்
சார்ந்தபிழை பொறுப்பார்.

கச. கிள்ளை குளறுமொழி
கேட்டுமகிழ்வார் பெரியோ
ருள்ளபடி யென்ற
ஊரைகேட்டுள மகிழ்வார்.

ச. தாராட்டு

ராராரோ ராரரர
ராராதி பாலகனே
ராராரோ ராரேசு
நாயகனே ராராரோ.

கரு. காணில் விலகுங்
கணியி னாலேவினைந்த
பாவவினை தீர்க்கவந்த
பாலகனே கண்வளராய்.

கசு. திருந்திவினை தீர்க்கத்
தேடியுணையாரும்
வருந்தியழைக்காமல் வந்த
மாதவமே கண்வளராய்.

கள. மாசற்ற ஞான
மனுவே மனுவேவே
தேசுற்ற யூதர்குலச்
சீர்வேந்தே நித்திரை செய்.

கஅ. தோற்றும் நரக
சுவாலையில் வீழ்காம நரர்க்
காற்றுதல் சொல்லவந்த
ஐயனே நித்திரை செய்

கக. தேவகோபஞ் சாபந்
தீர்வை நரகஞ்சாவு
பாவமெலாமாற்றவந்த
பாத்திபனே கண்ணுறங்காய்.

டு. கிறிஸ்துவின் தாழ்மை

உ0. சீமானே வானுலகச்
செல்வமே யூதர்களின்
கோமானே மாடடையுங்
கொட்டிலோ வுங்கள்பதி.

உக. கட்டிலுனக்கு மகா
கஸ்தியோ தூங்குமஞ்சத்
தொட்டிலிலும் புல்லுச்
சுகமோ சுயாதிபனே.

உஉ. ஆனைபடைதேர் தளங்க
ளான ரத்தூரகச்
சேனைகளெல்லா மண்
செருக்கோவிண் சீமானே.

உங. மேலுனக்கு நொந்ததுவோ
மிக்ககுளிர் மேவினதோ
பாலுனக்கு மெத்தப்
பசித்ததுவோ பாத்திபனே.

ஞானத்தாராட்டு.

உச. கேராபி னெங்கே
கிருபாசனங் களெங்கே
சேராபிமெங்கே யுன்
செல்வமெங்கே தேயமெங்கே.

உரு. வல்லமை யெங்கே
மகத்துவ மெங்கேயுன்
றுல்விப மெங்கே
சுரூபமெங்கே தூயவனே.

உசு. வானவரெங்கே மோட்ச
வாசிகளெங்கே யுனைக்கொண்
டானவரெங்கே நீதா
ஞாமிலாப் பாலகனே.

உஎ. பரதேசிலுள்ள பல
பாக்கியத்தை விட்டுப்
பரதேசியோல வரப்
பட்சமுமக் குண்டாச்சோ

உஅ. வானபரன் றேவ
மகத்துவமெலா மறைத்தே
யீனநரரூப
மெடுக்கவோ விங்குவந்தாய்.

உகூ. சுத்தவதி தேவ
சுபாவத்தின் மேன்மையென்று
சத்துருக்களாம் நரர்
சுபாவத்தைச் சார்ந்தனையோ.

நூ. சம்மனசோர் சூழஞ்
சதுர்விட்டுலகில் வந்தா
லம்மாத்திர மகிமை
யற்பவுலகந் தருமோ.

௩௧. பரமண்டலாதி
பதியேயதிலும்
தரைமண்டலத்தின் மகா
சங்கையென்று வந்தனையோ

௩௨. அன்னையெளிய கன்னி
யாஸ்திரியாச்சே யுனக்கிங்
கென்னவிதத் தாலுயர்ந்த
ஏற்றகலை போர்த்துவர்கள்.

௩௩. சொல்லுமெத்தைக் கேட்ட
துரோகிகட்காய் வந்ததினாற்
புல்லுமெத்தை யல்லாது
பொன்னுமெத்தை யர்கொடுப்பார்.

௩. பிறப்பின் பலன்.

௩௪. வானவர சாதிபதி
மண்மீதிங்கேகிடப்ப
தீனநரருன்னிடத்தங்
கேகியிருக்க வென்றோ.

௩௫. உன்னதத்தின் மேலா
யுயர்த்தியெமை வைப்பதற்கா
யிர்நிலத்தின் முன்னணையி
லே கிடத்தப்பட்டனையோ.

௩௬. பாக்கியத்தைத் தேவ
பவுசையிழந்தவென
தாக்கினையே நீக்கி
யருமைசெய்ய வந்தனையோ.

௩௭. விந்தை விந்தையான பல
வெண்கலை யெங்கட்கருளக்
கந்தைத் துணியுனக்குக்
கைகண்ட நற்பலனோ.

ஞானத்தாராட்டு.

௩௮ வானவனுக்கே மகிமை
மண்ணிற் சமாதான
யீனநரர்மேற் பிரிய
மெய்தவந் த பாலகனே.

௩௯. வங்கண மோடங்கலகை
மங்கையரிணங்க விடு
பங்கமற விங்கிருப
தங்கடர வந்தவனே.

௭. தேவலட்சண மாறுதல்.

௪௦. கற்பனை பத்தும் வேறாய்க்
கட்டுதச லட்சணமும்
விற்பனமாய் மாறிபொரு
வேற்றுருவ மானனையோ.

௪௧. இறப்பும் பிறப்புமிலா
னென்றவுன் மேன்மைக்கிங்
கிறப்பும் பிறப்புமுளா
னென்றிகழ வெய்தனையோ.

௪௨. என்றுமொரு கண்டசி
ராயிருப்போ மென்றதைவிட்
டின்றுணைத்தான் கண்டவாக
னென்ன சொல்லமாட்டாராகள்.

௪௩. மாறாத வஸ்துவும்நீ
மாறின துன்னன்பிரக்க
வீரூலே வந்து
விளைந்த வினோதமிதீதா.

௪௪. சருவபொருட்கும் வல்ல
சாமியென் றுற்பின்னூல
மறுகவிந்தக் கொட்டிலிலோர்
வல்லமையுங் காணோமே.

சுரு எங்கும் நிறைந்திருப்போ
 நென்றால் முச்சாஸ்திரிமார்
 திங்கட்டி சையினின்று
 தேடி வரக் காரியமேன்.

சுகு எல்லாத்தையுந் தெரிந்தோ
 நேயானுலெங்கள் குறை
 யெல்லாதையுந் தெரியா
 நென்றப்போ னின்றதெனோ.

சுஎ. பரிசுத்தவானீ தான்
 பாவிசனை மெத்தக்
 கரிசித்தாலத்தாற்
 கணிசமுனக குண்டாமோ.

சுஅ. நீதியுள்ளோனேயானு
 னிஷ்டீரப் பாவிசனை
 வேதனை செய்யாமல்
 மீட்கவருவாயோ.

சுகு ஞானவானுமாகில்
 யாவும்திசயிக்க
 ஈனக்குடிவிலுற்ற
 தெவ்வூர்ப் புதுஞானம்.

சுஓ. சத்திய வாசகனீ
 சாவுகனிதின்ற பொல்லாச்
 சத்துருக்கள் சாகாமற்
 றற்காத்த தெந்தவிதம்.

சுகு. அளவிலா நன்மையுளோ
 னைச்சே யுனக்கோ
 ரளவுப் பிரமாண
 மானதென்ன வாச்சரியம்.

ஞானத்தாராட்டு.

ருஉ. பத்திலட்சணத் தினையும்
பட்சமிரக்கமென்றே
யுத்தவொரு லட்சணத்துக்,
குள்ளடக்கிக் கொண்டனையோ.

அ. புகழ்ச்சி.

ருங். பட்சமிரக்கத் தானே.
பட்சவுருக்கத்தானே
பட்சதாபத்தானே
பட்சமாய் வந்தானே.

ருச. இரக்கத் தொளிவோ
விரக்கத்துருவோ
இரக்கப் பெருக்கத்தி
னேராள வெள்ளமதோ.

ருரு. கிருபாசனப் பரம
கீர்த்திப் பிரதாப
கிருபா சமுத்திரக்
கிருபைக் கதிபதியோ.

ருசு. கருணை கடாசூக்
கருணையானந்தக்
கருணைம்பரப் பொருளோ
பாட்சியோ காரணமோ.

ருஎ. இரக்கமாய் வந்தா
யிரக்கமாய்ச் சென்றா
யிரக்கமாய் வானி
விருந்தாயினம் வருவாய்.

ருஅ. சினேகத்தைக் காட்டிச்
சினேகத்தை நாட்டிச்
சினேகத்தைச் சூட்டிச்
சினேகிக்க வந்தவனே.

நுக. ஆரென்றுரைக்கலா
மப்பனே நின்மகிமைப்
பேரொன்றை விஸ்தரித்துப்
பேசுதற்கு நாவுளதோ.

கூ0. பாவிசளிசக்சனி.
பாவிசளினுறுதனி
பாவிசளுக்கான
பரமவடைக்கல நீ.

கூக. கெட்டோரின்றி தையுநீ
கெட்டோரினன்பனும் நீ
கெட்டோருக்கேற்ற
கிருபா சமுத்திரம் நீ.

கூஉ. நீயே யென்மோட்சம்
நிலையான வாழ்வுபல
னீயே யெனக்குயிராம்
ரித்திய சீவனலோ.

கூங. என்னவிதமாக
ஏற்றினும் நீசெய்ததயைக்
கன்னதெல்லாந் கூடி.
யணுவுக்கணுவாமோ.

கூ. எரோதேயின் கோடுமை.

கூச. கட்டுமெட்டாய் வாழுக்
கடுமெரோதே மாட்டுக்
கொட்டிலிலுங் கூடக்
குடியிருக்க வெட்டானே.

கூரு. தோட்டத்தை விட்டுத்
தூரத்துண்டோர் செய்தபவ
மாட்டுக்குடியிலுந் தான்
வந்திருக்க வெட்டானே.

சூசு. யூதர்களி ராஜாவென்
 ரோதினாலச்சணமே
 பாதகர் தானுன்னைப்
 பழிசெய்ய மாட்டாரோ.

சூஎ. சொந்த வினமென்று வந்த
 சொற்கேட்ட யூதருளை
 நிந்தனையாய் நினைந்தா
 னிவ்நீரம் வேறதுண்டோ.

சூஅ. அழுத்த வொலியா
 யழுதக்காற் சேயர்
 கழுத்தையறுக்க வந்தோர்
 கண்டுகொள்ள மாட்டாரோ.

சூகூ. ஆட்டிடையர் தூதனைக்கண்
 டஞ்சினார் சேவகரிம்
 மாட்டிடையிலென்ன
 மகிமையைக் கண்டஞ்சுவர்கள்.

எஓ. எல்லா மெரோதே
 யிடஞ்சேர்ந்தார் காட்டிடைய
 றல்லாலிராவிருளி
 லார்க்குவரச் சம்மதிக்கும்.

எக. எனப்பத்துக் கோடவென்றா,
 லெவ்வா றுன்றுதை
 யெகிப்பத்தோரைக் கடலு
 னிட்டபழி கேளாரோ.

எஉ. இஸ்ரவேலுன்னை
 யிகழ்ந்தா லெகிப்பத்தி
 னசலாரோவுன்ற
 னருமையறியப் போறார்.

எந் என்குப்பத்துக்குத் திரும்பா
 யென்றிசைத்த நீயே
 யென்குப்பத்துக்கேக விப்போ
 தெண்ணின திங்கென்ன செயல்.

எசு அற்ப எரோதேக்கென்
 றஞ்சி யென்குப்பததடைந்தாற்
 சொற்ப வுலகமுனைத்
 தூஷணித துப் பேசாதோ.

எநு வல்லமையிலானே
 மகிமையிலையோ கொலைஞர்
 கொல்லவந்தா னீபவரைக்
 கொல்லப் பெலனிகையோ.

எசு நோக்கிவான் றாதரந்நாள்
 லோத்தாராகண் குருட
 தாக்கினுப்போனீயு
 மாக்கினுலொணனாதோ.

எள. தேடியே கொல்லவருஞ்
 சேவகாக்காய்நீ பயந்தங்
 கோடினாற் பெதலேக
 முரார்தானென்ன சொலவார்.

**கப. நிந்தாஸ்துதி அநாவது நிந்தை
 யில்லாத் துதி.**

எஅ. சீனமலையினிளி
 செய்த பெருமைகளிங்
 கானலோர வேளை
 யடம்வரு மென்றஞ்சினையோ

எகூ. மாடாடு சீன
 மலைபடுத்தாற் சாவெனவே
 யீடாயுரைத்த வுனக்
 கேற்றதுவோ முன்னணைதான்.

அ0. எத்திசையும் பேரா
யெகிப்பத்தைச் சங்கரித்த
பத்துவிதச் சேவகரும்
பாழடைந்து போனாரோ.

அ1. வீடுமுட்டிக் காட்டில்
மிருகத்திடத்தில் வந்தோ
மாடு முட்டுமென்று
மருகியழாய் மாதவமே.

அ2. மக்களுடன் பாதலத்தோர்
வானவரெலாஞ் சிரிக்க
வெட்கமற்று நீயழுதால்
வேடிக்கை பார்க்காரோ.

அ3. முன்னுமறியா
முகமறியாப் பேச்சறியா
அன்னிய தேசத்தில் வந்தா
லாருனக்கு நன்மைசெய்வார்.

அ4. ஊருமிலான் பேருமிலா
னென்றுமிலான் பந்துஜன
மாருமிலான் சேயுனக்கிங்
காருதவி செய்வார்கள்.

அ5. பிணைதிகள் நன்றறியாப்
பித்தர்கள் மாபூதி
யணைதிகட்காய் வந்தா
லணைதியுன் பேராகாதோ.

அ6. சாலையிலையே பறித்துத்
தைத்தணிந்தோர் தேயமதிற்
சீலையிலையென்று வந்தாற்
சீலையுனக கெங்கருள்வார்

அள. பெத்தலகே மூராஹற்
பிள்ளையுன் சத்தங்கேட்டுச்
சித்தம் வைத்திரண்டொருநதர்
சேர்ந்துதனி செய்யாரோ.

அஅ. வேந்தனீயாகாச
வேருக்குன் னெஸ்தர் தனை
யீய்ந்தோவிசறே
ஸீகேக்கத்தை நீக்கிவைத்தாய்.

அக. சக்கரத்திலும் புவன
சக்கரத்திலுமடங்காய்
மிக்கவன்னை கைக்கடங்கி
மிஞ்சாமற் போனனையோ

க௦. பேசுமெழுத்தைநதினிலும்
பின்னெழுத்தினுமடங்காய்
ஏசுவெனு மீரெழுத்தி
லேயடங்கிப் போனனையோ.

க௧. தேவனைத் தேவனென்று
செப்புவதே மேன்மையல்லாற்
றேவனை மாந்தனென்று
செப்புவது செம்மையதோ.

க௨. சிங்கமாயாடாய்ச்
செழுஞ் சீவத்தாருவாய்ப்
பங்கமா யென்றனுட
பாக்கியமுமானனையோ.

க௩. சிஷ்டியோ ஆலதூநீ
சிஷ்டிகளை செம்மறியின்
குட்டியோ மேய்க்குகின்ற
கோனோகுண நிதியே.

கக. கிறிஸ்துவினினத்தார்.

கூச. தச்சனுனை வளர்த்த
தாதையோ வன்றனுட
பிச்சளங்களெல்லாம்
பெருமாட்டிடையர்களேர.

கூரு. வெட்டுக்கிளியருந்தி
மெய்வனமெல்லா மலைந்தே
யொட்டகத்தோலுடுத்த
வோரிருடி யுன்றாதன்.

கூகூ. பாவிசுளாயக்காரர்
பாதகங்களே புரிந்து
தீவினைக்காளானேர்
சேர்ந்த சினேகிதரோ.

கூஎ. தேசமதிலுன்றனுட
சீடர்களெலாங் கடலில்
வீசிவலைபோட்டு
மீன்பிடிக்குஞ் சாதிகளோ.

கூஅ. ஆயக்காரனுனக்கன்
பானவனோ தோற்பதஞ்செய்
சாயக்காரன் வீட்டிற்
றங்கினனிஸ்தானிகனோ.

கஉ தியானம்.

கூகூ. ஆண்டபொருணீ படைத்த
வாதத்தின் மக்கள் சிறை
மீண்டுகொளவோ நரரின்
வேலத்தை மேற்போட்டாய்.

கூ. வஞ்சமனுட்வாருன்
வருகைத் தயவறிந்து
நெஞ்சமகிழ்ந்துன்னை
நினைந்துகொள்ளப்போறரோ.

ராச. தீயில் விழுந்தேள்
திடுக்கெனக்கொட்டும் பாவத்
தீயில் விழுந்தோரையென
செய்கையினுற் றாக்கவந்தாய்

ராஉ. நிற்பந்தமும் பயமும்
நிந்தையுங் கேடும் நிறைந்து
சற்பந்தனை யடுத்த
சண்டாளர்க்கோ பிறந்தாய்.

ராங். கட்டுண்டு பேயின்
கடுஞ் சிறைக்குட்பட்டவர்கள்
வெட்டுண்டுபோக
விரும்பினாலொண்ணாதோ.

ராச. ஏதுகொடுத்தார் நரரென்
றிக்கோலங் கொண்டதல்லாற்
றீதுகொடுத்தோக்கருளச்
சீவனையுங் கொண்டவந்தாய்.

ராடு. உன்னைப்போனமாக
வுன்னினதுன்னூர்க் கிருபை
யென்னைப்போனீயான
தெவ்வூரிரக்கமிது.

ராசு. குப்பையுயர்ந்து நெடுங்
கோபுரங் கீழானதுபோ
லப்பனீதாழ்ந்திங்
கடியாருயர்ந்தனமோ.

ராஎ. ஏதோ கடவு
ளெளிமையாய்க் கொட்டி லுக்குட்
பாதகா! புல்லிற்
படுத்திருப்பதைப் பாரேன்.

ஞானத்தாராட்டு.

ராஅ. நன்றிபறியா மனமே
நாயகனா முன்னணைக்குட்
சென்றங்கவரின்
சினேகததைக் காண்கிலையோ.

ராகு. இவ்விதமாயத்தனுனை
யீடேற்ற வந்திருக்க
எவ்விதமாயின்னமுல
கிச்சைகளை யெண்ணிநிற்பாய்.

கரு. பிரதிக்கினை.

ககௌ. இத்தனையன்பா
பிரங்கியெனை மீட்கவந்த
அத்தனே யுன்னை
யனவரநமும் பணிவேன.

ககக. தேவரீர் சித்தமதைச்
செய்வேனென் சீவனையு
மாவலையுமுன்னையன்றி
யாரிடத்தும் வைத்துவையேன்.

ககஉ. உன்னைப் புகழ்வே
னுனைப்பணிவேனுனை விட்டுப்
பின்னையொரு பொருளைப்
பேணிப் பிதற்றேன்யான்.

ககங. வாக்கினாற் கண்ணால்
மனத்தாலுள் வாஞ்சையினு
னாக்கினுலுன்றனை யென
னாட்களிலெல்லாந் தொழுவேன்.

ககச. அனியாயமான வுல
கற்ப சுகத்துக்கா
பினிமேலுனக்கேறா
தேதினையும் யான்புரியேன்.

ககந். ஆற்றலும நேசா
 அருமை மணவாளா
 வேற்றுமையா யுன்னைவிட்டு
 வேறாரிடத்திலுய்வேன்.

ககசு. பொன்னுலகை விட்டுப்
 புனியிலெனைப்போற் பிறந்த
 மன்னவனை நின்னை
 மறந்திருக்கும் வாறதெங்கே.

கக௭. பொல்லாத பாவியெனைப்
 போக்கமனம் வாராம
 லெல்லாமிலவசமா
 யீந்தாயென்னையாவே.

கக௮. மன்றாட்டு.

ககஅ. மண்ணைப் பொருளை
 மனையானை மற்றதொன்றை
 யெண்ணியுனை யிகழா
 தென்னையாட்கொண்டருளே.

ககக. கெட்டோரைத் தேடுங்
 கிருபையே நீயெனைககை
 விட்டாலென்றாஞ் சிறையை
 மீட்டாலலோ மேன்மை.

கக௦. ஐயனை யென்னைமுற்று
 மாட்கொளுனக் கானதையே
 செய்யவருட் கண்ணாற்
 றிருவுளமே பார்த்தருள்வாய்.

கக௧. இத்தனைநாள் வீணா
 யெனைக்கெடுத்த பாதகங்க
 ளத்தனையும் நீக்கி
 யடிமையைக் கைக்கொள்வாயே.

கஉஉ. என்னையல்லாற் பத்தருனக்
கெண்ணிறந்த கோடிகளுண்
டுன்னையல்லாலென்றனக்கிங்
கோருதனியார் பரணே.

கஉங். தூயபயிசு ததாங்கத
தூதர் புகழ்நீவேத
நாயகனின் பாடலையும்
நாட்டம் வைத்துக்கேட்டனையோ.

கஉச. சொல்வேத நீதத்
துரையேயுன் தாசனெனை
நவ்வேத நாயகனாய்
நாட்டியாசீர்வதிப்பாய்.

கஉரு. நன்றாய்ச் சதாகால
நாளெல்லாம் வாழ்ந்துகனித்
தென்று மென்மேலன்பா.
யிருந்தாள் பராபரணே.

கரு. திருச்சபை வாழி.

கஉசு. வேந்தரறிஞர்
மிகக்கற்றோர் மெய்க்குருக்கள்
சாந்த சுவிசேடச்
சபையோரெலாம் வாழி.

கஉஎ. வாழி பராபரனின்
மைந்தன் மனுவேவரசன்
வாழியின்று மென்று
மறுமையிலும் வாழியதே.

முற்றும்.

திருச்சபைத் தாராட்டு

க. தேவபராமரிப்பு.

க. சீர்பூத்த தேவ
திருச்சபைத் தாராட்டுரைக்கப்
பார்பூத்த ஞானப்
பரமசுதன் காப்பாமே

உ. காப்பாற்ற வந்த
கருணை மனுவேலரசே
மூப்பான மெய்ச்சபையின்
முப்பொருளே முன்னடவாய்

ங. முன்னடவாய் நாயேற்கு
மோசமொன்றும் வாராம
லன்னைமரி மகனே
ஆதிபிதாவின் சுதனே.

ச. ஆதிபிதாவானே
ரருமை மகனைப் பார்த்து
மாதயவாய்த தந்த
மதலையே நித்திரைசெய்.

ரு. நித்திரைசெய் சத்துருக்கள்
நினனிடத்திற் சேராமற்
சித்தமிரங்கித்
திருக்கண்ணாற் பார்த்தருள் வார்.

சு. பார்ப்பாருனைத் தயவாய்ப்
பார்த்துனது துக்கமெல்லந்
தீர்ப்பாருனக்குத
தினந்தினமு நன்மைசெய்வார்.

எ. நன்மைசெய்வார் தேற்றரளி
 நல்லாவியைத் தருவார்
 துன்மையெல்லா நீக்கிச்
 சுகத்திலுனை யாதரிப்பார்.

அ. ஆதரிக்கக் கர்த்தருண்டு
 அற்புதனாற் காவலுண்டு
 வேதன் றுணையதுண்டு
 வித்தகனார் தஞ்சமுண்டு

கூ. தஞ்சமுண்டு காவலுக்குச்
 சம்மனசுண்டேசவுட
 ஐந்து காயத்தி
 னடைக்கலமுண்டெந்நாளும்.

உ. தேவனார் பிறப்பும்

மனுடனார் சிறப்பும்.

க௦. எந்நாளும் வாழ்ந்திருக்க
 யேசுவனக்காக
 அந்நாளின் மாட்டகத்தி
 லன்னை வயிற்றிற் பிறந்தார்.

கக. அன்னைமரி வயிற்றி
 லாரிருள் சூழ்கானகத்தில்
 முன்னணையிலே பிறந்தார்
 மூடுதற்குச் சீலையற்று.

கஉ. சீலையுனக்குண்டவர்க்குச்
 சேர்த்த கந்தைமாதிரந்தான்
 மேலும் நல்லதொட்டி லுண்டு
 மெத்தையுண்டு கட்டிலுண்டு.

கங. கட்டிலுண்டோ கர்த்தருக்குக்
 காட்டிலென்ன வுண்டாகுங்
 கொட்டிலுக்குள் மாடுதின்னகுங்
 கூளமல்லால் வேறதுண்டோ.

கசு. வேறொருத் தாதரவோ
மேய்ப்பர்களை யல்லாமற்
கூறுதற்கோ வுன்றனக்குக்
கூடமுண்டு வீடுமுண்டு.

கரு. கூடமுனக்குண்டவர்க்குக்
கொட்டிலுண்டு புல்லுமுண்டு
மாடுமுண்டு பின்னே
மடத்திலிடமுண்டாமே.

கசு. உண்டா முனக்கோ
வுலகவெகுமானமெல்லாங்
கொண்டாடத் தந்துவீட்டார்
கோடிவிதச் சீராட்டும்.

கஎ. சீராட்டத் தாயருண்டு
சேர்ந்திருக்கத் தோழருண்டு
தாராட்டச் செல்வியுண்டு
சந்ததிகள் வீட்டிலுண்டு.

கஅ. வீட்டிலுனக்கு
வெகுபேருதவியுண்டு
காட்டிலெங்கள் கர்த்தருக்குக்
கைக்குதவியாரிருந்தார்.

ககூ. ஆரிருந்துக காரியமே
னக்குடிலும் சிட்டேகக்
கோர எரோதே
கொடுமைமிகச் செய்தானே.

உ0. கொடுமை செய்வாரில்லைக்
கொல்லுவாரில்லைக்
கடுமைசெய்வாரில்லைக்
கவலையற்று நித்திரைசெய்.

௩. பிள்ளைகள் வருணிப்பு.

உக. நித்திரைசெய் தெள் ளமிர்தே
நேசமுறும்பைநகிலியே
சித்திரப் பூங்காவனத்திற்
சென்று வருங்கோகிலமே.

உஉ. கோகிலமே தாராவே
கூவும் புறாள்ளமே
பாகுதனிலே சமைந்த
பஞ்சாமுத்ததேனே.

உ௩. தேனே ரசமே
திகட்டாத செங்கருமபே
மானே யென்கண்ணே
வயிரமணிப் பெட்டகமே

உ௪. பெட்டகமே பொற்பணியே
பேழையே யென்னுசைக்
கட்டழகே மாத்துயர்ந்த
கட்டித் திரவியமே.

உ௫. கட்டிமுத்தே சீவரத்தினக்
கண்ணே யெனதுயிரே
வட்டமிட்டாடு
மயிலே மயில்ப்பேடே.

உ௬. பேடே இளங்கொடியே
பிள்ளைக் கலிதீர்த்து

விளையாடும் நல்லனமே.

உ௭. ஆன்னமே சோபனமே
யாதனமே மாதனமே
சொன்னமே மின்னே
துலங்கவரும் பாக்கியமே.

உஅ. பாக்கியமே கூத்தாடும்
பாவையே பங்கயமே
தீர்க்கமிகும் ஞான
தீபமே கண்வளராய்.

உக. கண்ணுறங்கு மின்னரசே
கர்த்திரரக்கம் வைத்துப்
புண்ணியமாய்த தந்தருளப்
பூத்துவளர் கற்பகமே.

சு. கிறிஸ்து உண்டிபண்ணின நன்மை.

௩(). கற்பகமே நீதான்
கலங்கி யழவேண்டாம
அற்புதனான மேலு
மன்புவைத்தாரநநாளில்.

௩க. அந்நாளில் யூதாக்க
களித்தது போலிங்குனக்கு
மன்னுவைத் தந்தருள
வந்தார் பரமசுதன்.

௩உ. பரமசுதனும
பராபரனுமானோர்
வரமனைத்து முண்டாக்க
வந்தாரே பாஸிகட்காய்.

௩௩ பாஸிகளுக்காகவென்றே
பாடுபட்ட புண்ணியனா
சீவகனியுனக்குத்
திற்பதற்கு கொண்டுவந்தார்:

௩௪. கொண்டுவந்தாரெங்கள்
குலமானாதிர நரர்
பண்டுகனிதின்ற
பழவினையும பொய்யாமோ.

௩௫. பொய்யா ய பேய்களுடன்
போர்செய்தினைத்தவர்க்கு
மெய்யான அப்பமவா
மேன்மையுள்ள பானமவர்.

௩௬. மேன்மையுள்ள ராஜா
வினைதீர்க்கு மேசியா
மானமிகுந தேவ
மணுவேல் தம்மாங்கிஷத்தை.

௩௭. மாங்கிஷத்தைப் போசனமாய்
மாறறித் தமதுதிரம
ஈங்குனக்குப பானமதா
யீயந்தார கிறிஸ்திறைவன்.

௩௮ கிறிஸ்து மனோவாக்காற்
கிரகிக்கக் கூடாத
தீர்த்துவத்திலான்றாகச்
சேர்ந்திருக்கும் ஞானமவா.

௩௯. ஞானப் பரஃபரஞர்
நல்மனதா யுன்றனக்கு
வானத்தினப்பமென
மைந்தனையுந் தந்தாரே

௪௦. மைந்தனுக்கா யாவும்
வகுத்தாருனைப் படைத்தா
ரிந்தவித நன்மைகளுக
கென்னதா ஞொப்பாகும்.

௪௧ ஒப்பற்ற தேவ
னுனககிரங்கி வாண்டின்
அப்பத்தைத் தந்தா
ரதிலுமினமென்ன செய்வார்.

சூஉ. என்னென்ன வேண்டினதோ
வெல்லாமுனக் கிருக்கப்
பின்னையும்நீ கத்தியழப்
பேச்சுண்டோ கண்மணியே.

சூஉ. கண்ணே யுனது
கலையாறச் சீவனுட
தண்ணீர் குடிக்கத்
தருவார் பரமசுதன்.

சூச. பரமசுதன் றேடிவைத்த
பாக்கிய மெல்லாந்
தருவார் நீகேட்டால்
தரமாட்டோ மென்பாரோ.

சூரு. மாட்டாரோ நின்கவலை
மாற்றாரோ நின்னைவிட்டுப்
போட்டாரோ புஸ்தகத்துன்
புள்ளியிராதே போமோ.

சூசு. புள்ளிபுள்ளியான பல
பொற்சரிகைப் பூப்போட்ட
வெள்ளை நிலையங்கி
விதவிதப் பட்டாடைகளும்.

சூஎ. பட்டுப் பட்டாவளியும்
பன்னிரு முததாரமதுங்
கட்டு பன்னிரண்டு
கதிர்மின்னும் ரத்தினமும்.

சூஅ. மின்னிய ஞானபரண
மேன்மையுள்ள பெட்டகமும்
பொன்னின் முடியுமெங்கள்
புண்ணியனார் கையிலுண்டு.

நு. பிள்ளைகளின் ஆறுதல்.

சக. கையிலொரு பிள்ளைதனைக்
கர்த்தரெடுத் தேந்திச்
செய்த தயவுனக்குஞ்
செய்யா திருப்பாரோ.

ரு. செய்வாராசீர்வாதஞ்
செய்வாரணக்கிரகம்
பெய்வார் கிருபைப்
பெருக்கில் வினையாடாயோ

ருக. ஆடாடு சாஞ்சாடங்
காடிங்காடாஞ்சுகளோ
டாடாடுன் னேசவுமோ
ராடவர்க்கு நீயாடு.

ருஉ. ஆட்டுக்காய்ச் சீவனைவிட்
டாட்டுக்காற் றாவீது
சூட்டுக்கோல் பற்றித்
துரத்திவிட்டார் துன்மனசை.

ருங். துன்மனசாம் பேய்கள் வந்து
சோதனைகள் செய்யாமற்
சம்மனசிலே சிலரைத்
தற்பாணர் காவல்வைப்பார்.

ருச. காவலாய் நிற்பாரென்
கண்ணேநீ கண்ணுறங்கு
கூனியமுதேங்காதே
கோபமிகப் பூணாதே.

ருரு. பூண்டெழுந்த பேய்களுடன்
போர்செய்து வெற்றிகொண்ட
ஆண்டவனார் காவலிங்குண்
டஞ்சாமனித் திரைசெய்.

கி. தேவதோத்திரம்.

௫௬. அஞ்சவரும் பாரிசுளுக
கஞ்சல் தருமைங்காயர்
கஞ்சமலாப் பாதங்
கனவிலேயும் யான் மறவேன்.

௫௭. கனவினினை விற்
கருத்திற் கண்ணுக்குள்
மனதிலென்றன் வாக்கில்
மணுவேலைச் சிந்தைசெய்வேன்.

௫௮. சிந்தித் துருகித்
தியான ஜெபமாலையினால்
வந்தித் தென்னேசவுடன்
வாழ்ந்திருக்கச் செய்வேனே.

எ. திருச்சபை வாழி.

௫௯. செய்ய திருநெல்வேலித்
தேவசகாயனருள்
மெய்வேதநாயகன் சொல்
மிக்கசபைத் தாராட்டே.

௬௦. தாராட்டு வாழி
சபைவாழியச் சபையிற்
சீராட்டும் பாலர்
சிறந்திருக்க வாழியதே.

முற்றும்.

பேரின்பக் காதல்.

காப்பு.

திருவுரை மறுத்தமாந்தர்
தீதறச் சிலுவைமீது
குருதியனைத்துஞ் சிந்திக்
கொலைப்படச் சித்தமான
பெருமைசேரேசு வுக்கோர்
பேரின்பக்காதல் பாடக்
கருணையிஸ்பிரீத்துச் சாந்தெங்
கடவுடாடுணைக் கொள்வோமே.

க. கடவுள் வாழ்த்து.

க. சீர்பூத்த மானிடனுந்
தேவனுமொன்று யெழுந்த
பார்பூத்த யேசு
பராபரன் மேற் காதலுக்கு.

உ. சிந்தைதனில் வந்தெனக்குத்
தீர்க்கமிகும் வாக்குதனி
தந்தருளுமி ஸ்பிரீத்துச்
சாந்துவெனுங் கர்ததாவே.

ங. வானத்தோர் பூதலத்தோர்
மற்றவருங் கொண்டாடும
ஞானக் கிறிஸ்தேசு
நாய்கன்மேற் காதலுக்கு.

ச. தேற்றரவே சீடர்
 சிரத்திலன்று செஞ்சுடர்போ
 லாற்றவரும் பரிசுத
 தாஹியே முன்னடவாய்.

டு. மாசில்லாத் தேவனுக்கு
 மைந்தருக்கு மைந்தனெனு
 மேசியா விம்மானு
 வேலிறைமேற் காதல்சொல.

சு. ஆய்ந்ததவ னூற்றிருப
 தன்பர் புகழிஸ்பிரீத்துச் அப். 1: 14, 15,
 சாந்து திருப்பாதஞ்
 சதாகாலம்யான மறவேன்.

எ. தேசலவு மேலாந்
 திரியேக வஸ்துவென்ற
 பேசரிய கர்த்தனின்மேற்
 பேரின்பக் காதல்சொல

அ. ஆண்ட பரிசுத்த
 வருபியே யென்றனக்கு
 நீண்டதமிழ் வாக்களித்து
 நித்தநித்தந் காததருளே.

உ. அவையடக்கம்.

க. பாடுபட்ட யேசு
 பராபரன்மேற் காதலையா
 னேடுகற்ற நாவலர்முன்
 னேற்றத் துணிந்ததுதான்.

க0. அன்றொரு பெண்பேதை
 யறிவின்மிக்க சால்மோனை
 வென்றுகொள்ளச் சொன்ன
 விடுகதைக்கி தொப்பாகும்.

கக. சொல்லாகும் பாட்டாகுந்
தோத்திரிக்கும் நாவாகுந்
கல்லாகும் நெஞ்சக்
கசடனா னாகாதே.

கஉ. இவ்வாறடியே
னிழுக்குடைய பாட்டிலொன்று
மொவ்வாதெனினு
முசிதமெனக் கொண்டருள் வார்.

கங. பிள்ளைகளை ன் றேசியன்னா
பேசினதற் கேசுபரன்
றள்ளிவிடக் கேட்ட
சாஸ்திரிகட்டுகென்ன சொன்னார்.

கச. அன்னதுபோலென் கவிதை
யாகாதெனினு மன்பாய்ப்
பன்னுதமிழ்ப் பாவலர்கள்
பக்கிஷமாய்க் கேட்பாரே.

௩. துசாங்கம்.

கரு. போதநதநய புகழ்சேர்
பூருவமோசேக்கு முனம்
வேதந்தரும பெருமை
மேனியசீனா மலையான்.

கசு. வல்லமறைப் பெட்டி.
வரக்ருண்டு பின்வாங்கி
நல்லயொவான் நீட்சை
நடத்திய யோர்தானதியான்.

கஎ. ஆறுகுடம் நீரை
யரியமணப் பந்தலிலே
தேறாமதுவாக வருள்
செய்கலிலேயாத் தேயன்.

கடி. பேரின்பச் செல்வப்
பெருக்கில்மிக வளர்ந்து
சீரின்பத் தாயர்பணி
செய்நசரை யம்பதியான்.

கக. மூலாள் தொன்றாய்
முடிந்தெரு சலைக்கெழுந்த
மாவேசரியெனச் சொல்
வாய்மைமிகும வாரணத்தான்.

உ௦. பற்றுதலாய்ச் சீடரெல்லாம்
பார்க்கர், பிரஸ்தாபமுடன்
வெற்றிபெற வானிலெழு
மிக்கமேகப் பரியான்.

உக. ஆதிருமலகை
யனைத்துமடங்கிப்
பதமுஞ் சிலுவைப்
பசுமைப் பதாகையினான்.

உஉ. வீராக மாண்டரும்
விண்ணவரு மநதிசநதி
மாறாமலுச்சரிக்கு
மந்தர ஜெபமாலிகையான்.

உங. தூயவெழுதாரை
தொனிக்க மரிததோரை
மூய்னிலெழுமப
முழங்குங் கனமுரசான்.

உச. வானோர்கள் பூதலத்தோர்
வன்பாதலத்தோர் மந்
றானோரு மெவ்வுயிரு
மஞ்சல்செய்யு மாணையினான்.

3. காதற்புகழ்ச்சி

உடு. உலகமுழுது
மொரு குடைககுளாண்ட
வலவன்றவிதரச
வங்கிஷ கிரீடாதிபதி. 1 நாளா. 18: 1. மி.

உசு. நேசத்திரித்துவத்தி
னித்திய மத்திஸ்தமுறை
யேசுக்கிறிஸ்தென்
றிசைநத திருநாமன்.

உஎ. வீரப்பட்டந் தரித்த
மிக்ககுருவினதி எபி. 5: 6.
காரப்பட்டந் தரித்த
காவலபிஷேகன்.

உடி. திக்கிலெழு ஜாதிகளைச்
சேரநிக்கிரகம் புரிந்து
மிக்கவ்சறுவேலின்
மேனடத்துஞ் செங்கோலான். ஆதி. 15: 18.

உக. சங்கரிப்பினுற்றெண்பத்
தையாயிரஞ் சனத்தைச் 2 இரா. 18: 18.
சங்கரிக்குமோ சம்
மனசுதரச் சேனையினுன். சங் 60: 8 10.

உஊ. பாராளும் வேந்தா
பணிந்து கப்பங்கொண்டுவரு
மீராவாசல வைத்த
யேருசலேங் கோட்டையினுன் சங். 72: 10.

உக. ஆருந்திறவா
தடைத்தவனப் பாற்றிறந்தா
லாருமடைக்காம
லத்சயஞ்செய் வாசலினுன் வெளி. 3: 7.

௩௨. சுற்பதித்த ரத்தினக்
கபாடமின்னப் பொற்றகட்டின்
பொற்பிலங்கமுத்தமெல்லாம்
பூத்திலங்கும் வாசலினான்.

௩௩. சிங்காசனத்திற்
செழிககுந் தவிதரசன்
சங்கீதம் பாடிக்கூத்
தாடிவரும் வாசலினான்.

௩௪. தூதர்களைக்காளத்
தொனிமுழங்கப் பன்னிருவர்
வேதமுழங்க
வெடிமுழங்கும் வாசலினான்.

௩௫. நாலு ஜீவன்கணின்றி
ராப்பகலு மோயாமற்
கோலமாய்ப் பாப்பாடிக்
கூவிநிற்கும் வாசலினான். அறி. 4: 6.

௩௬. சங்கண் மருடங்க
டனைக்களைந் தப்பாற்போட்டு
மங்களங் கணலாறு
மன்னவர்கொல் வாசலினான்.

௩௭. பன்னிருவர் வேதபா
ராயணங்கள் பண்ணமுன்னாட்
பன்னிரு பிதாக்கள்
பணிந்துதொழும் வாசலினான்.

௩௮. கேராடின் போற்றக்
கிறிஸ்தவரெல்லா மகிழ்ச்
சேராடும் மேற்பவனி
சென்றுவருஞ் சீர்வேந்தன்.

௫. தேவலட்சணம்.

௩௯. தோற்றமுடிவற்ற
சுயம்பாயனாதியுமாய்
மாற்றமில்லாப் பேரொளிவாய்
வந்ததிருவுருவான்.

௪௦. ஆராயக்கூடாத
ஆழத்திருக் கருணைப்
பேராயுதவும்
பெருமைப்பெரும் புகழான்.

௪௧. எல்லா மறிந்திருப்போ
னெங்கும் நிறைந்திருப்போ
னல்லா பொல்லா கிரியை
யாவும் நடுத்திர்ப்போன்.

௪௨. எல்லாவுயிர்க்கு
மிறையா யிறைவனுமா
யலபாவா யோமகா
வாயனைத்துங் காத்தளிப்போன்.

௪௩. எவ்வுயிர்க்கு மீச
னிரகுகனி யேசுவென்ற
தில்லிய திருநாமத்
திரிதனுவத திரண்டாளான்.

௪௪. ஞானத்தள வில்லா
நன்மைவடிவானேன்
வானத்தமலர்
வணங்கிநிற்குமா வேந்தன்.

௪௫. காணக்கூடாதானேர்
கண்டிப்பதில்லாதான்
தோணக்கூடாத
சொருபனருபா ருபன்.

சக. சமஸ்த சகாய
சமஸ்தவுபாய
சமஸ்த குணை
தயாபசருவேசன்.

சஎ. ஒன்றுநிகரில்லாதா
னோர்பழுதமில்லாதா
னென்றுமொரு கண்டசீ
ராயிருக்குமே காந்தன்

சஅ. வாக்குக்கடங்கான்
மனத்தினுக்கு மெட்டாதா
னேக்குககு நோக்கானன்
னேக்குககு நோக்காவான்.

சக. முத்திலழி காட்டி
முதன்மைக் குருவடியாய்ச்
சத்திய வேதத்தைத்
தரவுதித்த தாஷ்டகன்.

ரு(). ஈரைநதிலட்சணத்தா
னீரைந்து கற்பனையா
னேரைந்து காயக்
துலகமுழுதம புரப்போன்.

ருக. துன்மையென்பதில்லான்
றுற்சிறதையில்லானிந்தை யில்லா
னன்மையெல்லா முள்ளா
னலமுள்ளான் ஞானமுள்ளான்.

ருஉ. தாய்தந்தையில்லான்
றமரில்லான் றுரமில்லான்
பேய்தந்திரததரத்தைப்
பிட்டவுக்கிரமப் பெலத்தான்.

பேரின்பக் காதல்.

௧௩. எழுத அண்டவெளிக்
கெட்டாப் புறத்தினிற்கு
மாறாத திட்டவட்ட
மண்டலீகப் பெருமான்.

௧௪. ஆதத்தகத்தி
னதத்தையதமாக்கி
வேதத்திதத்தில்
விதத்தில் வைத்த விச்சேததிரன்.

௧௫. சிற்றின்ப மாயவலைச்
சிற்றிடையாராசை கொண்டு
முற்றுந் திரிந்ததிரி
மூர்த்திகளுங் காணாதான்.

௧௬. ஆறறு சக்கரத்து
மச்சரத்துந் தத்துவததும்
வேறேதுள சமய
வேடத்துமே வாதான்.

௧௭. அக்குமணி சங்குமணி
யாண்டிமணி தாதர்மணி
பொக்குமணி யல்லாற்
புகழ்மணி யென்றெண்ணாதான்.

௧௮. அவ்வுநவ்வுஞ் சவ்வுமதி
லையுங்கிலியுமென்றே
செவ்வையற்றக்கியானர்
செபிக்குஞ் செபங்கேளான்.

௧௯. பேச்சாற் பிதற்றல்களாற்
பேய்க்கூத்தால் வெண்சாம்பற்
பூச்சால் முழுக்கதனாற்
போற்றக் கிடையாதான்.

கூ௦. செம்பில் மரத்திற்
சிலையிலிருக்குதென்று
சும்பிட்டு நிற்குங்
சூருடரைக் கைக்கொள்ளாதான்.

கூ௧. வாயிற்றலையில்
மடியில் மனையைச் சமந்த
பேயைக் கொண்டாடுகின்ற
பித்தர்களைக் கொண்டாடாள்.

கூ௨. பொல்லாக்குணம் படையான்
புண்ணிய மெல்லா முடையா
னெல்லாப் பொருளு
மிறைஞ்சி நிற்குமெண் குணத்தான்.

கூ௩. எல்லையில்லா மெஞ்ஞானத்
தீன்பக்கடல் சருவ
வல்லமைக்கு மேலா
மகத்துவப் பிரகாசன்.

கூ௪. தேவாதிதேவன் மகா
திவ்விய பரிசுத்த வஸ்த
தேவாள் தினுக்கணியா
விஸ்திரியின் விததானேன்.

௩. தாழ்ச்சி.

கூ௫. எந்தை யிசறாவே
லிவைவென முந்தொரு நா
ளந்தமீகும் பொற்சிலுவை
யாசனத்திலே யிருந்தான்.

கூ௬. வேதத்துரை குருசின்
மேலிருக்கும் நாட்பழைய
வாதத்தின் பிள்ளை
யரும்பரவியா னடியேன்.

௬௭. தேவாதி தேவனுக்கொப்
பாயிருக்கச் சிந்தைசெய்த
வேவாளின் பிள்ளையிறைக்
கேறாத புத்திரனான்.

௬௮. நாலுவரமெல்லாம் போய்
நன்மையும்போய் ஞானமும்போய்
மேலுமலகைக்கு
மிகவடிமைப்பட்ட தொண்டன்.

௬௯. நன்றியற்றுச்செய்த
நடக்கையைக் கண்டச்சணமே
யொன்றுக்கு மாகானென்
றொற்றினிடப்பட்டவிடன்.

௭0. தோட்டத்திலுள்ள
சுதந்தரமெல்லாம் பறித்துக்
காட்டிற்றுரத்திவிடக்
கண்கலக்கப் பட்டலைந்தோன்.

௭௧. நீதிக்குஞ் சாகா
நிலைமைக்குந் தூதர்களின்
சாதிக்குமப்புறத்தே
தள்ளுபட்ட சண்டாளன்.

௭௨. எல்லாச் சுதந்தரமு
மெல்லாப் பெருக்கமும் போய்ப்
பொல்லாதானென்று
புறக்கணிக்கப்பட்ட வம்பன்.

௭௩. தட்டுதலாகப் பேசுத
தந்தையைவிட்டுத் தூரப்
பட்டிடுக்கப்பட்ட வதிப்
பட்டலையப்பட் டமகன்.

எச. இட்டநலத்தோ
டிளமையெல்லாம் போக்கடித்த
கெட்டகுமாரக்
கிருத்திரமக்காலாந்திரன்.

எடு. காலாகாலத்திற்
கதிவழியைத் தோனாம
னாலானிதத்திலேயும்
நன்மையற்ற மூடாற்றுமன்.

எசு. வஞ்சமனப் பேய்க்கு
மனதைமுழுதுங் கொடுத்திட்
டஞ்சலெனக் கும்பிட்
டலைந்தவறிவீனன்.

எள. சொற்பவுலகைச்
சுகமென்றகத்திலுன்னி
யற்பநினைவா
லலைக்கழிந்த வாங்காரன்.

எஅ. பாவத்துருவாகப்
பார்மீதிலே பிறந்து
தேவத்தைச் சற்றெனினுஞ்
சிந்தைசெய்யாத் தீபாவி.

எகூ. நற்புத்தி சொல்வாரை
நாடாமனாரியர்க
டுற்புத்தி கேட்டுச்
சுகங்கெட்ட துன்மார்க்கன்.

அ0. ஆனநாளெல்லா
மலகைக் காளாயலைந்து
மானமழிந்து
மதியழிந்தவன் பாவி.

அக. என்னபடித்தாலு
மேதேதைக் கேட்டாலு
மன்னபடி செய்யாத
வக்கிரமச் சிந்தையினான்.

அஉ. சாடிசொல்லுதற்குஞ்
சகல பிரஸிகட்குங்
கோடி புலைக்குங்
கொலைக்குங் குறுகிற்

அங. வாங்காமனீதி
மறைபகருமாதவரோ
டாங்காரம்பேசி யெதிர்த
தாடிநிற்குமமாகாத்தியன்.

அச. மோகமுற்ற பாவவிருண்
மூடியதினாற் படித்த
வாகமத்தாலுள்ள
மடங்காத துர்சீலன்.

அரு. சன்மார்க்க வேதத்
தவமில்லாச் சாந்தமில்லாத்
துன்மார்க்கப் பொல்லாத்
துடுக்கர் கட்கெல்லாந் தோழன்.

அசு. மோகவெறியான் மயங்கி
மூதறிவெல்லாமழிந்த
தேகசுகபோக
சிற்றின்ப வுல்லாசன்.

அஎ. ஞானவறி வுணர்த்தல்
நல்லோர்கள் சங்காத்தந்
தானந்தவ முயற்சி
சற்குணங்களொன்றுமில்லான்.

௮௮. பாவவழியிற்
பலகாலமுந் திரிந்து
சீவனுக்கு முத்திவழி
தேடாத சீர்கேடன்.

௮௯. ஆகாதோர் சங்காத்தத்
தாலவர்கள் யோசனையால்
வாகான நீதி
வழிமறுத்த வஞ்சகத்தான்.

௯௦. மங்கையரைக் கற்பழிக்
வங்கணஞ்செய்கா முகரோ
டெங்குமுறவாய்த் தெருவெல்
லாமலைந்த காவாலி.

௯௧. சம்பிரதாயங்கள் பல
சாற்றிப் பிரிவினைக்காய்க்
கும்புகளைக் கூட்டிக்
குழப்புங் கலகேந்திரன்.

௯௨. திருட்டுப் பிரட்டுத்
திருவாதரத்துக்
குருட்டுமுரட்டுக்
குணத்துக்குருசாமி.

௯௩. சுற்றபுலவாக்குங்
கவலைகொண்ட நல்லவர்க்கு
முற்றவொரு காசு
முதவாமகாவுலுத்தன்.

௯௪. வீராகக் கற்றவர்முன்
மேட்டிமையதாயெதிர்த்துத்
தூராக யாவரையுந்
தூஷணிக்குந் தூர்க்குணத்தான்.

கூடு. பொன்றிய கோபப்
புறையெழும்பி யோருரைக்காய்க்
கன்றிமனம் பொங்கிக்
கதறுங் கடுஞ்சினத்தான்.

கூக. வாதாடிச் சூதாடி.
வாயாடிப் பேயாடி.
காதாடிக் கூத்தாடிக்
காற்றாடிக் காலாடி.

கூஎ. வெட்கமற்றுச் சிக்கதற்று
வேலையற்றுச் சோலியற்றுக்
கட்குடித்து விணை
கழிக்குங் கசுமாலன்.

கூஆ. பெத்தரிக்கக்காரப்
பிசாசோடுறவாகிச்
சத்துருவினுங் கடையாய்த்
தாழ்ந்த நீசத்தனத்தான்.

கூஊ. பேய்க்காளாய்ப் பேய்க்குணமாய்ப்
பேய்க்குலமாய்ப் பேய்க்குருவாய்ப்
பேய்க்கோலப் பேய்க்கூத்தாய்ப்
பேயாடும் பேயாண்டி.

கூஊ. எந்தெந்தச் சங்காத்த
மேதேதுலெலுண்டோ
வந்தந்தக் கேட
தனைத்தினுக்கு முந்தினவன்.

கூக. இத்தூர்க்குணக்கே
டெலாமுடைய பாதகனன்
சுத்தசபைக்குட் போய்த்
தொழுவது கூடாதெனவே.

ராஉ. பத்தியில்லாமற்
பராபரன்றன் கோவில்புக்க
லெத்ததென்று சொல்லி
யிருதயத்திலே யுணர்ந்தேன்.

ராங. ஆவதினாலம்பரணை
யாவியினுண்மையினால்
மேவிவணங்குவதே
மேன்மையெனச் சிந்தைசெய்தேன்.

ராச. புத்திசொல்லுமாதவர்கள்
போதகங் கேட்டாற் பதவி
சித்திக்குமென்றே
திருமனைபைக் காணநின்றேன்.

ராரு. இன்னபல நீதிநினைந்
தேகசருவேசுரன்றன்
சன்னதிக்குப் போகச்
சனங்களுடனடந்தேன்.

ராசு. பாடுங்கலையாற்
பராபரணைக்கொண்டாடித்
தேடுங்குழாங்களொடு
தேவாலயஞ் சேர்ந்தேன்.

௭. விசுவாசம்.

ராஎ. சேர்ந்தேன்றயாபரணைச்
சேவித்தேன் சிந்தைகளி
கூர்ந்தேன் பணிபக்
குனிந்து முழங்காலினின்றேன்.

ராடி. வள்ளலென யூதரெல்லா
மாபரிகாசங்கள் செய்து
முள்ளினுற் சூட்டு
முடிதரித்த பொற்சிரமும்.

௪௯. மொய்த்தகொடுஞ் சேவகர்தான்
மோதிவிழுந்தே பிடித்துப்
பிய்த்திழுக்க ரோமமெல்லாம்
பியந்திருக்கும் நற்சிகையும்.

௬௦. ஓராத பொய்ச்சாக்ஷி
யோடியங்கள் தூஷணங்க
ளேராத வார்த்தையெல்லா
மேற்ற திருச்செனியும்.

௬௧. ஆட்டுங்குதிப்பு
மடாமையுங் கண்டொன்றாக்குக்
காட்டுங் கருணை
கடாட்சத் திருவிழியும்

௬௨. கண்ட கடற்காளானைக்
காடிதுவைத் தீசோப்புத்
தண்டதனிற் பூட்டித்
தரக்குடித்த நல்வாயும்.

௬௩. பாய்ந்த புலிபோல வொரு
பாதக னாங்காரமுடன்
காய்ந்தடிக்க வீங்கிக்
க்துப்படர்ந்த கன்னமதும்.

௬௪. சூடுமிரத்தக்கறையாற்
றுப்புமுமினீாக் கறையால்
வாடி வடிவ
மறைந்த மதிமுகமும்.

௬௫. வன்கட்டாயக் களவாய்
வந்துகணி கொய்தவர்க்காய்ப்
பின்கட்டாய்ச் சேர்த்துப்
பிணித்த திருக்கரமும்.

கக௬. தருவிற்றிருட்டான
சங்கதியீதென்றே
குருசைச் சமந்து
குனிந்துநின்ற கோப்புயமும்.

கக௭. சாயாமற் கற்றூணிற்
றூன்பிணித்துச் சேர்வையெல்லா
மோயா தடிக்க
வுழுநிலம்போலா முதுகும்.

கக௮. ஈட்டியதினாற்றுளைக்க
வேயுருவக் குத்தினதாற்
காட்டிய தெண்ணீரிரத்தக்
காயவிலாவதுவும்.

கக௯. ஆதாம் நிருவாணி
யானானேன்றே மருங்கி
லேதாகிலுங் கலையி
லாதிருந்த வம்மணமும்.

க௯௦. தோன்றும் பராபரனைத்
தொல்வினைக்காய் மன்றாட
மூன்றுதரங் காவில்
முடக்கு முழங்காலும்.

க௯௧. சூட்சிபெறக் குருசிற்
றொங்கி மனுவயிர்க்குக்
காட்சிதர வாணிதைத்த
கைபோற்றிநுப்பதமும்.

க௯௨. சிரசுமுதற் பாதம்வனா
செம்புனலாரேடி
யுருவதெல்லாமாறி
யொளிமறைந்த மெய்யுடலும்.

பேரின்பக் காதல்.

1282847
7930

கஉ௩. பார்த்தேனிளகாக் கற்
பாறையைப் போலானமன
மீர்த்தே மெழுகா
யிருவிழியாரோட நின்றேன்.

கஉ௪. நின்றேனநடுநடுங்கி
நெஞ்சகமெல்லாங் கரைந்து
கன்றாத பாவி
சுருத்தனைத்தும் வேறானேன்.

கஉ௫ நோக்கினே னாகமத்தி
ஊன்முறைபோடே குருவின்
வாக்கினுலேச
மரணவுருக்காண லுற்றேன்.

கஉ௬. பாடுபட்ட கத்தனையான்
பார்த்தவுடனே யெனது
கேடுகெட்ட நெஞ்சிற்
கிலேசமிகத் தோன்றினதே.

கஉ௭. சுண்ணாலைருவி விழக்
காரணனைக் கண்டவுடன்
புண்ணுயிதையமெல்லாம்
பொங்கத்துயர் புண்டேன்.

கஉ௮. சங்கையின்ராசா கொலையாய்ச்
சாகவரும் பாதையிலே
யங்கமுத பெண்களுடன்
யானுமழச் செய்வேனே.

கஉ௯. எப்போது மோயாம
லேசவைக் கண்டாற்றுமத்தோ
டொப்பாரி சொல்லி
யுருகிப் புலம்புவனே.

பேரின்பக் காதல்.

அ. பாடுபட்ட தியானம்.

கந௦. மத்தே முதலாய்
வளமை யோவான் வரைக்கும்
வித்தாரமாக
விளம்பின மேரைப்படிபே

கந௧. ஆற்றுமாவே யுன்
னருமை மணவாள
னேற்றதுயரத்
திகழ்ச்சியெல்லா மாராய்ந்து.

கந௨. முந்திய தோட்டத்தில்
முகாமைக் காய்பாமனையிற்
பொந்திப்பிலாததிடத்தும்
போய்ப் போர்க்களத்திலும் போய்.

கந௩. யேசு சுவாமி பட்ட
வெண்ணிலாப் பாடனைததும்
நேசமுறக் கண்டு
நினைந்து தியானிப்பாயே.

க. கிறிஸ்துவினாற்றுமப்பாடுகளின் பேரில்.

கந௪. தோட்டத்திலாதி செய்த
தோஷமதினாலேசு
தோட்டத்திற் பாடுபட்டுச்
சோரிசிந்திச் சோபமுற்றார்.

கந௫. மகத்துவத்தின்றேவனிங்கே
மண்மீதில் வீழ்ந்து
முகத்தை மறைத்தேழும்
முறைஜெபங்கள் செய்யலுற்றார்.

கந௬. துக்கமடைந்தார்
துயரமிகப் பூண்டார்
மிக்கபிரலாப
வியாகுலத்தினால் மெலிந்தார்.

கஙஎ. மரணத்த வஸ்தையதாய்
வாதையெல்லாம் பட்ட
தரணத்திலுமெனக்காய்த்
தான்வேண்டிக் கொண்டிருந்தார்.

கஙஅ. தேவகோபாக்கீனையின்
றியில் ஸ்முருந்தார புமுபப்பாற
பாவிகளுக்காகப்
பதைபதைக்கவே நெளிந்தார்

கஙக. வருந்திய தோராற்றுமத்தின்
வாதையினால் வேவை
பெருந்துளியிரத்தப்
பிரளையமாயோடினதே.

கசர. ஆற்றுமத்தில் மாந்தாசெய்த
வக்கிரமமத்தீனையு
மாற்றுதற்குத் தாதை
வரவிடுத்த பாததிரமே.

கசக. இப்படியே யாற்றுமப்பா
டேற்றபிற காண்டகைதா
னபபுறமுந் தகத்
தரும்பாடெலாமடைந்தார்.

க0. கிறிஸ்துவின் சார்ப்பாடுகளின் பேரிலே.

க தோட்டத்திற் பட்ட பாடுகள்.

கசஉ. பன்னிருவரின் றொகைக்குட்
பட்ட யூதாசுவென்போன்
கன்னமிசை முத்திசெய்து
கத்தனைக் காட்டிக்கொடுத்தான்.

கசங. சத்துருவாம் யூதாசு
சதிசெய்திரண்டகமாய்
முத்தியினாலே
முதல்வனைக் காட்டிக்கொடுத்தான்.

கசச. பெற்றநன்மை யெண்ணுப்
பெரும்பாவி யூதாசு
வீற்றுக்கொடுக்க
விமலன் விலையாணர்.

கசரு. கட்டியொருவக் கிரமக
காரணைப் போலாண்டகையத்
துட்டர்வசை பேசித்
துண்டரிக்கஞ் செய்தார்கள்.

கசசு. விள்ளரிய நன்மை செய்த
வித்தகனென்றெண்ணுமற்
கள்ளனைப்போற் பிடித்துக்
கட்டிநிந்தை செய்தார்கள்.

கசஎ. வள்ளலை யிக்கோலமதாய்
மானமறப் பிடித்துத்
தள்ளியே காய்பாவு
தன்மனையிற் கொண்டசென்றார்.

கக. உ. காய்பாவின் வீட்டிலே பட்ட பாடுகள்

கசஅ. அன்னாவுங் காய்பாவு
மங்கவாகள சங்கமெலலாம
பொன்னாடதானும்
புரவலன்மேற் பொங்கலுற்றார்.

கசக. வின்னமுறப் பேசி
வெகுண்டொரு துற்சேவகன்றான்
கன்னத்திறையவினைக்
காயமுறவடித்தான்.

கரு0. மட்டில்லான்றனை யந்த
வஞ்சகர் முககாடதிட்டுக்
குட்டியிராமுழுதுங்
கோரணிகள் கொண்டார்கள்.

பேரின்பக் காதல்.

கருக. கைச்சரசஞ் செய்தாராகள்
காவல்தனில் வைத்தார்கள்
துட்சணர் தானேநகபடி
தூஷணங்கள் சொன்னார்கள்.

கருஉ. எண்ணாமல் வைதுதிட்டி
யீ கடுகைகளாய்ப் பேசிப்
பண்ணாத நிந்தை
பரிசாசம்பண்ணினார்கள்.

கருங. மெய்ச்சாட்சி வேண்டாத
வீணனுக்காய் வேண்டியிரு
பொய்ச்சாட்சிக்காரா
புலைசொலவுங் கேட்டிருந்தார்.

கருச. உத்தம வப்போஸ்தலனு
முண்மை சற்றுமில்லாமற்
சத்தியம்பண்ணித்
தயாபரணத்தான் மறுத்தான்.

கருரு. தனைத்திடமாய் நம்பித்
தடையுரைத்த சீமோன
மனப்பயத்தினாலே
மறுதலித்தான் மாதவனை.

கருசு. ஆற்றுகல் செய்தெவ்வுயிர்க்கு
மன்புசெய்ய வந்துதித்த
மாற்றமிலான் சாக
மரணத்தீர்ப்பிட்டார்கள்.

கருஎ. தேவகுமாரனென்று
செப்பின வார்த்தைக்காகப்
பாவிகள் கோமாணப்
பழிசெய்யத் தீராதார்கள்.

கருஅ. கட்டின கட்டோடே
காய்பாவின் வீட்டினின்று
துட்டர்களக்கியானத்
துரைக்களிக்கப் போனார்கள்.

கருகூ. கூட்டமெல்லாங் கொம்பிக்
கொதித்துப் பிலாத்தரசன
வீட்டில் வந்தையன்மேல்
மிகைசமத்தச் செய்தார்கள்

கஉ. ௩. பிலாத்துவின் வீட்டிற் பட்ட பாடுகள்.

கக௦. பொந்திப்பிலாத்துவின் பாற்
பொல்லாத யூதர்சனந்
தந்தமுறைப் பாட்டைச்
சகித்திருக்கச் சம்மதித்தார்.

கக௧. ஆசாரிமார் முறையிட்
டாகடியஞ் சொன்னதற்குப்
பேசாமலங்கே
பிலாத்துவின் முன்பாக நின்றார்.

கக௨. சாற்றும் பகைவர் குற்றச்
சாட்டுதெல்லாங் கேட்டு
மாற்றமுரையாமல்
மவுனமதாக நின்றார்.

கக௩. எத்தன் சனத்தை
யெடுத்துவிட்டோனென்று சொன்ன
பெத்தரிக்கக்காரா
பிரளியதெல்லாங் கேட்டார்,

கக௪. பாவிசுருக்காகப்
பரிந்து பிணைப்பட்டதிறை
பாவமற்ற சேர்தியொரு
பாவிபைப போற்றாழ்ந்து நின்றார்.

ககூரு. பொங்கி யெரோதேயும்
பொலிந்த வீராணுக்களுடன்
பங்கப்படுத்திப்
பரிகாசஞ்செய்துவிட்டான்.

ககூசூ. பித்தனென்று மேதுமற்ற
பேதையென்றுஞ் சொல்லி வெள்ளை
வஸ்திரத்தைப். போற்றியவ
மானப்படுத்திவிட்டான்.

ககூஎ. இத்தனையாய் ஞானத்தோ
டெவ்வயிருஞ் செய்தபிரான்
பித்தனென்று சொல்லப்
பிரியமாய்க் கேட்டிருந்தார்.

ககூஅ. தொலையாக்கலாதி செய்த
துஷ்டன்பரபாக்
கொலைபாதகனோடே
கூடநின்றா கோததில்லான்.

ககூகூ திண்டாடி வெட்டித்
திருடிக் கொலைபுரிந்த
சண்டாளனோடு
சரியாக்கப்பட்டு நின்றார்.

ககூஓ. அடிமையைப்போலே மரத்தி
லாண்டகையைக் கொன்று
விடுதலைக்காகாதவனை
விட்டுவிடக் கேட்டார்கள்.

ககூக பொருள் யாவுங் காக்கும்
புரவலனைக் கொன்று
பரபாவை விட்டுவிடப்
பாதகர்கள் கேட்டார்கள்.

கௌஉ. சத்துருக்களான நரர்
தப்பியுயிர் பிழைக்க
வித்தகனார் சாக
மிகவுமனதானார்.

கௌங். ஆடையுரிந்தம்மணக்கோ
லத்தோடோர் கற்றாணிற்
பிடையறஃ கட்டிப்
பெலத்தடிக்கச் செய்தார்கள்.

கௌச. காரிருள் சூழக்கியானக
காவலன்றன் சேர்வையெல்லாம்
வாரதினில் வீச
மருகித் துயரானார்.

கௌடு. இருப்புக் கொடுக்க
திசைந்த சவுக்கா
னெருப்பெழக்காய்ந் தடித்து
நெட்டுரஞ் செய்தார்கள்.

கௌக. எண்ணமறவாரதின
லையடித்ததல்லாம
லண்ணலுமைக்குட்டி
யகந்தை மிகச் செய்தார்கள்.

கௌஎ. தூறாய்ப் பரிகாசத்
தோன்றலெனததோன்றவைத்து
வீறாய்ச் சகலாத்து
மேற்சட்டையிட்டார்கள்.

கௌஅ. முள்ளுக்களாலோர்
முடிசமைத்தாங்காரமுடன்
வள்ளல் சித்தமுத்தி
வைத்திகழ்ச்சி செய்தார்கள்.

களகூ செங்கோலுக்கொப்பாய்த்
திகிரிக்கோலைக் கொடுத்து
நங்காக யூதர்களி
ராசாவென்றேத்தினர்கள்

கஅ௦. மேலவனைத் துப்பி
மிஞ்நத சரசங்கள்செய்து
கோலைவாங்கிச் சிரத்திற்
கோபித்தடித்தார்கள்.

கஅ௧ ஆவலுனோர்போல் முழங்
காலூன்றித தெண்டனிட்டுக்
காவலனைத் தானிறைஞ்சிக்
கன்னத்தறைந்தார்கள்.

கஅ௨ புண்ணியனை யிவ்விதமாய்ப்
பூரியரெலாங் கூடி
யெண்ணத்துலையா
விகழ்ச்சியெல்லாஞ் செய்தார்கள்.

கஅ௩ பொந்தப்பிலாத்ரசன்
புண்ணியனை விட்டுவிடத்
தந்துசெய்து பார்த்தாலுந்
தன்னால் முடியாமல்.

கஅ௪. தண்ணீரெடுத்துத்
தனதுகரம விளக்கி
யெண்ணாமற் கொல்ல
விறையவனைக் கையளித்தான்.

கஅ௫ சற்றுமிரக்கமில்லாச்
சண்டாள யூதருக்காய்க்
குற்றமிகும் பாவக்
கொடுமைப் பிலாதத்திபன்.

கஅசு. உள்ளன் பரபாக்
கலாதிமிகும் பாசுகனை
விள்ளரிய தோஷம
வினோத்தவனை விட்டுவிட்டு.

கஅஎ. உள்ளமெல்லாமன்பா
புறவாயுதிததெழுந்த
வள்ளல்தனை நீண்ட
மரத்தேற்றக் கையளித்தான்.

கஅஅ. குற்றமில்லையென்று சொல்லிக்
கூறினவனீதி தப்பிக்
குற்றமில்லாவ் றன்னைக
கொலைசெய்ய வொப்புவித்தான்.

கஅசு. நீதியில்லாத
நிருபன் பிலாத்தரசு
னீதிமான்றனை
நெடுங்கொலைசெய்யக் கொடுத்தான்.

**கஅ. ச. முகால்கதா மலையிற் பட்ட
பாடுகள்.**

ககூ0. சுந்தரஞ்சோ தேவசுதன்
சொல்லரிய பாடுபட்டு
நிந்தைக் குருசேறும
நெஷ்டீரமென் சொலுவாம்.

ககூக கொல்கதாவென்ற மலைக்
கோட்டிற் கொலைப்படுதத
வல்லவனைக் கொண்டுசென்ற
வஞ்சகத்தைச் சொல்வதுவோ.

ககூஉ. வலியபிலாத்து
மனுமகனைக் கொன்று
சிலுவைதனிலேற்றத்
தீர்மானஞ் செய்தவுடன்

ககூந. அன்ன சமையத்
தடர்ந்துநின்ற சேர்வையெலலா
மன்னவனைத் தங்கள்
வசமாக்கிக் கொண்டார்கள்.

ககூச. சேவகரொலாஞ் சேர்ந்து
தேவன்றிருவுடலில்
மேவுஞ்சகலாத் து
மேற்சட்டையைக் களைந்தார்.

ககூரு. அண்ணல் சொந்த வஸ்திரத்தை
யங்குடுத்திப்பாதகர்கள்
வண்ணச்சிலுவை
மாத் தேற்றக் கொண்டு சென்றார்.

ககூசு. முள்ளின் முடிமீது
மோதிவிதனமுறத்
தள்ளிச்சிலுவை
தனைச்சுமத்தி வைத்தார்கள்.

ககூள். பந்தமிகும் பாரப்
பணையைத் தோள்மேற் சுமத்திக்
கொந்தளித்துக் கூட்டிச்
கொலைக்களத்துக்குப் போனார்.

ககூஅ. மேனியொல்லாங் காயமுற
மேவும் விரணத்துயராற்
கூனிக்குனிந்து
குருசைச் சுமந்து சென்றார்.

ககூக. கள்ளாண்மை மாந்தர்
கனிதின்ற பாதகத்தாற்
றள்ளாடி வீழ்ந்து
தருக்குருசைக்கொண்டு சென்றார்.

உா. அத்தன்மொழி மறுதத
வாதத்திடரகற்றர்
சுத்தன் சிலுவை
சுமந்து தயவாய் நடந்தார்.

உாக. பாவச்சமையிறககிப
பாவிகட்கு நன்மை செய்யத
தேவப்பிரகாசன்
சிலுவை சுமக்கலுற்றார்.

உாஉ. எல்லாத்தையும் படைத்தி
யானையுந்தாங்கி அவன்
வல்லார் குருசெடுக்க
மாட்டாதுலைந்து நின்றான்.

உாக. பரச்சிலுவைப்
பருஞ்சமையைக் கொண்டுமலை
வாரத்திற் போமுன்
மரிப்பாரென்றீனரெல்லாம்

உாச. சீமோன் சிரோனையைச்
சேர்ந்துவழியிற் பிடித்துக்
கோமானெடுத்த
குருசைச்சுமத்தி வைத்தார்.

உாரு. சேனைத்திரள்போற்
றிருநாட்கு வந்தவர்கள்
ஞானககுருவி
னடத்தையைக்காணத்தொடர்ந்தார்.

உாக. வாடிச்சிலுவை
மரத்தறையக்கொண்டு செல்லும்
வேடிக்கை பாசுக
வெகு சனங்கள் பின்றொடர்ந்தார்.

உராஎ. பெண்பிறந்த போகனவர்
 பேரினிலொட்டாரி சொல்லிக்
 கண்பிறந்த நீருதிர் த்துக்
 காவலனைச் சூழ்வந்தாரா.

உராஅ. தேவனவர் கடமைத்
 தேர்க்து பார்த்தெருசேலம்
 பாவையரே யுங்களுக்கும்
 பாலகாக்குந தானமுனீர்.

உராகு. பச்சை மரத்துக்கிப
 பாடுகளெலாம் புரிந்தா
 விச்சையின் பட்டமர
 மென்னபடு மென்றிசைத்தார்.

உகௌ. கொற்றவனோடே
 கொலைசெய்ய வேறிரண்டு
 குற்றமிசும் பாதகரைக்
 கூடககூட்டி ப்போனார்.

உகக. வஞ்சர் சபால
 மலையதனில் வந்தவுடன்
 வெஞ்சினத்தினுடீல
 வினைகள் பல செய்யலுற்றாரா.

உகஉ. போளங் கலந்த
 புளித்தமது விரசம்
 நீளுங்கிருபை
 விரந்தரனுக்குக் கொடுத்தாரா.

உகஊ. பிச்சரசத்தைப்
 பிரியமுடனே ருசிபார்த
 தச்சயனுட்கொள்ளா
 தகற்றிவிடலானார்.

உகச. பாதகரிலோர் தன்வல
பக்கத்திடத்தொருத
னாதவனை நடுவு
மாகக் குருசறைந்தார்.

உகரு. மிக்க பராபரன்றை
மேலான தேவகத
னக்கிரமக்காரருக்குள்
ளாகவெண்ணப்பட்டு நின்றார்.

உகசு. அசுதன் குருசி
லறையுண்டிருக்கையிலுஞ்
சித்தமுடனேழு
திருவசனஞ் செப்பலுற்றார்

உகஎ. யேசுநசுளோன் யூத
ரோந்தலென வேந்தெழுதித்
தேசலவுகத்தர்
சிலுவை நுனியில் வைத்தான்,

உகஅ. சிலுவைமரத்தேற்றினபின்
சேவகர் சேர்ந்தண்ணல்
கலையை பெடுத்துக்
கதிக்க நாற்பங்கு செய்தார்

உகக. ஐயன்றெரிசி
யறைந்தபடி யாண்டகை தன்
றையலில்லாச் சட்டையின்மேற்
றாயமது போட்டார்கள்.

உஉ௦. அவ்வழியிற் செல்வோரு
மாசாரி மார் தலைவர்
தெய்வனிடக் கள்ளனுந் துற்
சேவகருந் தூஷணித்தார்.

உஉக. அங்கவர் கடங்கடலை
யாட்டிச்சீயுன்னை ரட்சித்
திங்கிறங்கென்றேசி
யிகழ்ச்சிபல செய்தார்கள்.

உஉஉ. என்னவிவன் மற்றோரை
யிரட்சித்தானிப்போது
தன்னையிரட்சித்தால் யூதர்
தங்களரசாகுமென்றார்.

உஉந. தேவன் மகனாகிற்
சிலுவையினின்றிறங்கு
மேனியுனை நம்பி விசு
வாசிப்போமென்று சொன்னார்.

உஉச. இவ்வாறெலாரு மிகழ்ந்
தினமுறப்பேசி
யொவ்வாதனைக
முதாசனப் பாட்டோதலுற்றார்.

உஉரு. சிலுவை மரத்தடியிற்
றேவமாதாவு
மலைவா யோவானு
மனுமகனைப் பார்த்து நின்றார்.

உஉசு. ஆறுமுதலொன்பதள
வாகவந்த காரமுண்டாய்
வேறுபடச் சூரியனு
மிக்க விருளானதுவே.

உஉஎ. ஆகம் நிறைவேறி
யனைத்து முடிந்ததினற்
றாகமுண்டென்றேசுபரன்
சாற்றினாரப்போது.

உஉஅ. ஓடியொருத
 னுவர்க் கடலிற் பாசிபற்றிக்
 காடி துவைத்தாம்பற்
 சீனாதனிற் கோர்த்துக் கொடுத்தான்.

உஉக. காடியை யுட்கொண்டதற்பின்
 கர்த்தர் தலைசாய்த்துத்
 தேடுமுயிர்க்காய்த் தமது
 சீவனையும் விட்டுவிட்டார்.

உஉ௦. அந்தாதியே நின்
 னருட்கரத் தென்றாற்றுமத்தைத்
 தந்தேனென்றேதித்
 தலைசாய்த்துச் சீவன் விட்டார்.

உஉ௧. அத்தருணர் தேவால
 யத்திராமேலே துவக்கிச்
 சத்தமுறக் கிழிந்து
 தராணியெலாமதீர்ந்து.

உஉ௨. கல்லறைகளுந் திறந்து
 கன்மலைகளும் பிளந்து
 வல்லபரிசுத்த
 வான் களெழுந்தார்கள்.

உஉ௩. சேர்வைத் தலைவனிந்தச்
 செய்கையெல்லாங் கண்டவுடன்
 பார்வைக்கிவனோ
 பரமசுதனாகுமென்றான்.

உஉ௪. வேடிக்கை பார்ப்பதற்காய
 வேண்டிவந்த சும்பனைத்துங்
 கூடிநின்று மார்படித்துக்
 கொண்டுதிரும்பினர்கள்.

உரு. ஆரியன் மேனேசமுற்ற
வாடவருமாதர்களுந்
நூரநின்று நோக்கித்
துயரமிகப் பூண்டார்.

உரு. கள்ளரிருவர்
கணைககாலெலும் பொடித்தார்
வள்ளல் முதவே
மரித்ததினால் விட்டுவிட்டார்.

உரு. சுட்டியினாலேலார்த
னிறைவிலாவைத் துளைக்கக்
கூட்டிய நீருந்
குருதியுட் பொங்கினதே.

உரு. அறிமத்தியா ளூரா
னையோசேப்புத்
திறமைப் பிலாத் திடத்திற்
சென்றுத்தரவெடுத்து.

உரு. முந்திரனில் வந்த
முனிநீக்கேதேமுடனே
கந்தவர்க்கத்தோடு
கலையதுவுங் கொண்டுவந்து.

உரு. ஐயன் சடத்தை
யதிகதுயராவிறக்கித்
துய்யபரிமளத்தாற்
சூடியலங்கரித்து.

உரு. சீமோன் யோசேப்பு வெட்டிச்
செய்த புதுக்கல்லறையிற்
கோமான் சடத்தைக்
கொணர்ந்தடக்கந் செய்தார்கள்.

உசஉ. புல்லர் பிலாத்திடத்திற்
போய்விடைகொண்டே தீரும்பிக்
கல்லறையில் முத்திரையுங்
காவலதும் வைத்தார்கள்.

உசங. இத்தனையாய்ப் பாவிசுட்கா
யேசுபட்ட பாடனைத்துஞ்
சித்தமுருகித்
தியானிக்கச் செய்வேனே.

கசு, மனவிசுநரம்

உசச. அன்புள்ள சுவாமியெனக்
காகவிங்கேநீர் மிகவுந்
துன்பமுறப்பூண்டு
துயர்படவு டானீரோ.

உசநி. எந்தையே பாவமதா
லெங்களுக்குண்டாகிய நிற்
பந்தமனைத்துஞ் சமந்து
பாடுபடலானீரோ.

உசசு. வஞ்சகனெனச் செய்த வெல்லா
மாறுபாட்டுக்காகத்
தஞ்சமற்றிங்கையா நீர்
தாழ்த்தி பண்ணப்பட்டீரோ.

உசஎ. கொடுமையெலாஞ் செய்த
கொலைபாதகர்க்கா
யடிமையைப்போலிங்கே யென்
னாண்டவனே நின்றீரோ.

உசஅ. உன்னதத்திலே யுயர்ந்த
வொப்பதற்ற மாவேந்த
ரின்னவிதக்கோல
மெடுக்க மனதானாரோ.

உசக. நீசத்தனனெனது
நிந்தையனைத்துஞ் சுமந்து
மாசற்ற சோதி
மகாதயவாய் நின்னூரோ.

உரு௦. சற்றெனினும் பாவமில்லாத்
தம்பிரா நேயபுத்திரன்
குற்றமிகச் செய்தவர்போற்
கோட்டிகொள்ளப்பட்டாரோ.

உருக. கடன்பட்ட பாவி
கடனையெல்லாந் தீர்க்கக்
கடன்படாக் கத்தன்
கடன்றீர்க்கலானாரோ.

உருஉ. என்னசெய்திரையாந்
ரித்திங்குமக்கு வர
வன்னதெல்லாம் பாவி
யடியேன்செய் பாதகமோ.

உருங. சறைப்பட்ட பாவக்
கடியினடியாரைச்
சிறைப்பட்டு மீட்கத்
திருவுளமானாரோ.

உருச. கட்டுண்டெந்நானுந்
கடுஞ்சிறைக்குள்ளே கிடந்து
வெட்டுண்க மாநதர்
மிகநேரஸ்தோராமே.

உருரு. சின்னத்தனமாயான்
செய்ததுடுக்கா லெனைத்தான்
கன்னத்தடிப்பதற்குங்
கள்ளனைப்போற் கட்டுதற்கும்.

உருசு. நிர்தைப் படுததுதற்கும்
நெஷ்டேரஞ் செய்வதற்குங்
கொந்தளிக்கவென்னைக்
கொடுஞ்சிறைக்குள் வைப்பதற்கும்.

உருஎ. எண்ணூழிகாலத்
தெரிநாகப் பேய்களென்னைப்
பண்ணாத கோட்டியெல்லாம்
பண்ணுதற்கும் ஞாயமலோ.

உருஅ. ஆனாலும் பாவியிந்த
வாக்கினைக்குள்ளாகாமற்
ஞானே நீரிவ்விதமாய்த்
தாழ்த்தி பண்ணப்பட்டீரோ.

உருசு. என்முகத்திற்றுப்பி யெனை
யீங்கிவைஷ செய்யாப்படிக்கு
நின்முகத்திற்றுப்ப வென்ன
நீதியதுண்டையாவே.

உசு௦. பொல்லாத வஞ்சப்
புலையனன்செய்த வினைக்
கெல்லாருமென் முகத்தி
லேயுமியவே ஞாயம்.

உசுக. வெட்கமற்றுப் பாவமதில்
வீழ்ந்திலட்சை கெட்டலைந்த
வக்கிரமக்கார
னகந்தைக்கீ துத்தரிப்போ.

உசுஉ. நற்பணிவில்லா
நடக்கையைக் கண்டாரேனு
மற்பன் முகத்துமிந்தா
லாங்காரமாவேனே.

உசுந. சீறியே வஞ்சரெல்லாஞ்
சேர்ந்துன்றிரு முகத்திற்
காறியுமித்துங்
கனபொறுமையானீரோ.

உசுஔ. பாவமொன்றுஞ் செயயாப்
பரிசுத்த வஸ்துனது
தேவதிருமுகத்திற்
செய்யும் நிற்கை கொஞ்சமதோ.

உசுரு. பெத்தரிக்கத்தால் விழுந்த
பேதுருவைத் தள்ளாமற்
சித்தமிரங்கித்
திருவிழியாற் பார்த்தீரே.

உசுசு. அவ்வாறிந்நாள்வரைக்கு
மாகாத பாவினை
யெவ்வேனையுங் கண்
டிரங்க மனதானீரோ

உசுஎ. நிற்பநதமாய் மடிய
நின்றனக்குத் தீர்ப்பான
தற்பனுயிர்வாழ்ந்
தழியாதிருப்பதற்கோ.

உசுஅ. நித்திய சாவுக்கிடமாய்
நீசனான் போகாம
லுத்தமனீர் சாக
வுவந்து சித்தமானீரோ.

உசுஈ. பயித்தியகாரனெனப்
பண்ணிவைத்த கோலஞ்
சயித்திருக்கவென்றாற்
றயவதுமக்குண்டாச்சோ.

உஎ௦. வலிய கொலையாதகன்றன்
வஞ்சவுயிர் தப்பச்
சிலுவையின் மீதேறத
திருவுளமானீரோ.

உஎ௧. சதைதெறிக்கச் செந்நீர்
சரீரமெல்லா மோட
விதனமுறவையா
மிகவடிக்கப்பட்டீரோ.

உஎ௨ சிக்கதற்று வெட்கமற்றுச்
சீலையதற் றம்மணத்தோ
டக்கிரமக்காரர் செய்த
வாகாத்தியத்தாலே.

உஎ௩. எந்தை தமதுடையெ
லாமுரியப்பட்டதினால்
வந்தவவமானத்தால்
வாடிநிற்கலானீரோ.

உஎ௪. தீயபிசாசெம்மைச்
சினந்தடிக்கச் செய்யாம
லாயனிங்கே யாடுகளுக்
காயடிக்கப்பட்டாரோ.

உஎ௫. எள்ளத்தனை முள்
ளெனுங்கழலிற் றைத்தவுடன்
கள்ளததனன் மிகுந்த
கஸ்திப்படுவேனே.

உஎ௬. மிஞ்சின முட்கூருருவ
மெய்ச்சிரமெலாந் துளைத்த
சஞ்சலத்தாலையா
தவித்து நிற்கலானீரோ.

உஎஎ சங்கராதித்தீனர்
 சிரத்தையினுக்கினதற்
 கெங்கோனறலைக்கித்
 தனைவாதை வந்ததுவோ.

உஎஆ. வாயினுற் றாஷணமும்
 வம்புமே சொல்லிவரும்
 பேயனுக்கல்லோ கசப்பும்
 பிச்சமுமக்காகாதே.

உஎக. பூணுகின்ற பாவப
 புலையனிருகால் கரத்தி
 லாணி கடாவத்தகும
 லாதாமக்கீதாவானேன்.

உஎஓ. நாட்டமற்ற பானியென்ற
 னஞ்சகமா நெஞ்சகத்தி
 லீட்டியினுற் குத்தா
 திறைநீர் குத்துண்டரோ.

உஎக. என்னை யுயர்த்தி
 யிறைவான் மேலாக வைக்க
 நின்னைமிகத் தாழ்த்தி
 நீசனைப்போனின்றீரோ.

கடு. மனஸ்தாபம்.

உஎஉ. ஐயாவெனைப் படைத்த
 ஆதிபரப்பொருளே
 துய்யாவுமையித்
 துயரமெல்லாஞ் செய்தவரார்

உஎங. பாதகமெல்லாம் புரிந்த
 பானியடியேனிருக்கக்
 கோதில்லானே நீர்
 கொடுங்கொலைக்குளாவானேன்.

உஅசு வெஞ்சினப் பேயக்காளாய்
மெலிந்து சிறைப்பட்டிருந்த
வஞ்சகனை மீட்பதற்காய்
வந்தடிமையாவானேன்.

உஅரு. பாவத்தின் கட்டறுத்துப்
பாதகனை மீட்டுவீடச்
சீவப்பிரபு
திடுக்குறக் கட்டுண்பானேன்.

உஅசு. வானோறிய வெகு
மானமெல்லாம் நானடைய
ஆனாலுமிந்தவவ
மானமுமக்காவானேன்.

உஅஎ. பாரமிகுங் கொடிய
பாவச்சுமை யிறக்கக்
கோரமெல்லாம் பட்டுக்
குருசைச் சமப்பானேன்.

உஅஅ. செய்கின்ற பாவச்
சிறியேனுயிர் வாழ்க
வையகத்தினீர்தான்
மரித்தடக்கமாவானேன்.

உஅசு. மத்தியஸ்தமா யெனக்காய்
வந்ததினாலிவ்விதமாய்க்
கஸ்தியெல்லாம பட்டுக்
கடாட்சித்துக்கொண்டரோ.

உசு0. பிணையாளியாகப்
பிணைப்பட்டெனக்கே
துணையாக நின்று
துயரமெல்லாம் பட்டிரோ.

உகூக, ஆச்சயில்லாப் பாவி
யடியேனுக்காய் வேண்டிப்
பட்சமுடனையா
பரிந்து நிற்கலானீரோ.

உகூஉ என்றாலும் பாதகனை
யீடேற்றவையா நீர்
நன்றாகச் சமமதிதது
நாட்டமனதானீரோ.

உகூங், ஆச்சரியஞ் சாவதற்கென்
றுண்டவர் வாரார் மேய்ப்பர்
தாட்சியுடன் மந்தைகட்காய்த்
தஞ்சீவனைத் தாரார்.

உகூச. குற்றமிகச் செய்த
கொடியோனைத் தப்பவைக்கக்
குற்றமற்ற மீட்பர்
கொலைக்களத்துக்குப் போறா.

உகூடு. சன்மார்க்கராக்கினைக்குள்
ளாய் விழுந்துதான் மரித்தார்.
துன்மார்க்கனுக்குச்
சுகமுமுண்டு சீவனுண்டு.

உகூசா. உள்ளங்காலைத் துவக்கி
யுச்சிமட்டும் பொல்லாப்பாற்
கொள்ள நிறைந்த
கொடும் பாவியானடியேன்.

உகூள. நன்மையற்று வீணாக
நானிலத்திலே யிருக்குந்
துன்மையுற்ற சண்டாளன்
றுன்பமுறவே ஞாயம்.

உகஅ. இவ்விதமாம் வாதையை நீ
 ரேற்றவுமதுத் தரிப்ப
 தெவ்விதமுன் பட்ச
 மிரக்கமன்பு மட்டுளதோ

உகக. நானோ வுலகத்தோ
 டேவாழ்ந்து நாள்விடுத்தே
 னேனோவுமை முழுது
 மிவ்வித நிற்பந்தமுறும்.

நா. இத்துதியைப் பாட
 வெவனாலாம் நன்றிகெட்ட
 சத்துருக்களென்ன
 சரியுபகாரம் புரிவார்.

நாக. தீதற்றுனக்குச்
 செலுத்தத் தகுமான
 தேதென்றெவாக்கு
 ம்ருதயத்திற்றேன்றாதே.

நாஉ. ஆண்டவனே நின்றயவை
 யன்பை யோசித்தடியேன்
 மீண்டுமெதற் கொப்பிடவு
 மேதீனியிலே யறியேன்.

நாந. பின்னெப்படித்தான்
 பிரதிநலமளிப்பே
 னென்னபதிற் சொல்வே
 னிறைஞ்சியிங்கே வெட்கி நிற்பேன்.

கௌ யூதர்களின் நன்றிகேடு.

நாச. அலையாதென்றாற்றமமே
 யப்பாலுஞ் சென்று
 கொலைகார யூதர்
 கொடுமையைச் சிந்திப்பாயே.

பேரின்பக் காதல்.

12877-73
1930

நாடு. ஆதந்தைச் செய்தவனுக்
காயொரு பெண்ணைக் கொடுத்துப்
போதத்தயை செய்
புராதனைக் கொன்றோ.

நாசு. எட்டுப்பேருஞ் சலத்தி
லேயழியாமற் காத்து
விட்டதற்கோ புத்திரர்கள்
வேதனைசெய்யத் துணிந்தார்.

நாஎ. கல்தேயர் தேசத்தாரைக்
காளுடாள் வைத்த
வல்லமையை யூதர்
மறந்துதான் போனாரோ.

நாஅ. ஆனசாரானே
யபிமெலேக்கும பார்வோனு
மானமழிக்காதகற்றும்
வண்மை மறந்திட்டாரோ

நாகு. உள்ளபடி யூதர் கந்தைக்
குற்றமலடகற்றிப்
பிள்ளைவரந் தந்த
பெருமானென்றெண்ணலையோ.

நகடு. ஆபிரகாமன்றுமல
டாபிறந்தால் யூதாசுலந்
தீவிரமாய்க் கொலவுனைச்
சேர்ந்துவர மாட்டாரே.

நகக. தொண்ணூற்றோராண்டு
தொலைந்த மலடிமக்கள்
பண்ணாத கீர்த்தியெல்லாம்
பண்ணமனம் வைத்தாரோ.

நகஉ. எலியேசரீசாக்குக்
கென்று பெண்ணைத்தேட
வலியவெதிராக
வரச்செய்த மாதவனே.

நகங. இலாபானின் மக்களை
யியாக்கோபுக்கீய்ந்து
வலாபேரெடுக்க வைத்த
மன்னவனென்றெண்ணையோ.

நகச. பஞ்சததினால் மெலிந்த
பன்னிரு பிதாக்களுக்கும்
நெஞ்சத்தோடவளித்த
நேயனுக்கோ தீமைசெய்தார்.

நகரு. ஏழாண்டு பஞ்சத
தெகிப்பத்தில் யோசேப்பைத்
தாழாமலாதரித்த
தன்மமதன்மமாச்சோ.

நகசு. நேராய்ச் சிறைமீட்
டிரட்சிக்காதே போன்ற
பாரோனடிமைகளிப்
பாதகங்கள் பண்ணாரே.

நகஎ. ஆற்றிலெறியுண்டமிழ்ந்தி
யாவிபோம் பாலகரை
யேற்றதற்கோ இவ்வா
றெபிரேயர் செய்தார்கள்.

நகஅ. பத்துவித வாதையினுற்
பாமெகித்தைத தாழ்த்தியிந்தச்
சத்துருக்கள் சொந்தச்
சனமென்றே யெண்ணினையோ.

௩௧௯. நானூறு சங்கம்
நலிந்த சிறைமீட்டதைத் தா
னாலும் யூதர்மறந்
தாகடியஞ் செய்தாரோ.

௩௨௦. கிடைமறித்து மேய்க்குந்
கீழயக்கோ தந்த
இடையர் குலத்தினுக்கிங்
கென்ன புத்தியுண்டாகும்.

௩௨௧. நன்மனதாய் மன்னாவை
நாற்பதாண்டந்தலாற்
கன்மலையிற்றண்ணீர்
கனிந்தளித்த காரணனே.

௩௨௨. அக்கினித் தூண்மலையிலு
மம்புதத் தூணைப்பகலு
மொக்கவளித்தாதரித்த
வுத்தமர்க்கோ நிந்தைசெய்தார்.

௩௨௩. கோட்டுமிருகங்கள் பல
கொள்ளிவாய்ச் சற்பமுற்ற
காட்டிலமுதளித்த
காரணனையோ பகைத்தார்.

௩௨௪. சேதமற நாற்பதிலுஞ்
சீனாவாந்திரத்திற்
பாதரட்சை யாடை
பழசாகக் கண்டாரோ.

௩௨௫. அத்தனை நாற்புதங்கண்
டன்றே வனாந்தரத்தி

யிகழ்ந்தாரொன்றெண்ணலையோ.

நஉசு. ஆன்று வனாந்தரத்தி
லாகடிய யூதர்களைக்
கொன்ற பழிக்கின றுணையுங்
கொல்லத் துணிந்தாரோ.

நஉஎ. ஆதங்கொடுத்த வந்த
காரவிருளகற்ற
வேதங்கொடுத்த மதி
வித்தகணையோ வெகுண்டார்.

நஉஅ. வானத்திடி முழங்க
மாமலைமேலக்கினியின்
றானத்திடையினின்று
சத்தியமறை தந்தவனோ.

நஉகூ. விற்பனமோடே சீனா
வெற்பதின் மேலையிருந்து
கற்பனைபத்துங் கொடுத்த
காரணனின் கண்மணியோ.

நந0. கொண்டல் வளைந்தெக்காளங்
கூறக்கொடு முடியிற்
கண்டவரெலா நடுங்கக்
காட்சியளித்தவனோ.

நநக. சரபமெல்லாமாசீர்வா
தங்களாய் மாற்றிவிட்டுக்
கோபமுறப் பிலையாங்
கொண்டபகை தீர்த்தவனோ.

நநஉ. மாட்சிமையாய்ப் பத்து
மறைப்பெட்டிமேலிருந்தங்
காச்சரியமாயோர்தா
றற்றைப் பிரித்தவனோ.

பேரின்பக் காதல்.

நுநு. அத்தமிக்கச் சூரியன்போ
காமலிழுத்தே நடுவா
னத்தில் வைத்து யூதர்கட்கு
நல்லவெற்றி தந்தவனோ.

நுநுச. சந்ததிரெலாம் விளங்கத்
தாவீதின் வங்கிஷததைச்
சிந்தையினற்றெரிந்த
செய்கையெல்லாம் வீணாச்சோ.

நுநுடு. எத்தனையோ யாரா
லியம்பலாம் யூதர்தமக்
கத்தனையாய் நன்மைசெய்த
வாண்டகை யைக்கொன்றாரோ.

நுநுசு. சீயோன் குமாரிதனைச்
சேர்ந்து மணஞ்செய்யவந்த
ஆயோனையிந்த
ஆலங்கோலஞ்செய்தாரோ.

நுநுஎ. செத்தவரையழுப்பச
செய்தவுமைக் கொலவதற்கோ
சத்துருக்களெண்ணிச்
சதிமானஞ் செய்தார்கள்.

நுநுஅ. எவ்வயிருங் காக்கு
மிரட்சகனைக் கொல்வதுவே
செவ்வையென்றோ யூதர்சனர்
தீர்மானஞ் செய்தார்கள்.

நுநுக. சொந்தமெனத் தங்கள்குலத்
தோன்றலென வந்தவருக்
கிந்தவித நன்மைசெய்ய
வெண்ணினதோ யூதர்சனர்.

க௭. ஆற்றமப் பெண்ணோப்பாரி.

௩௪௦. நன்றியிதெல்லா மறந்து
நாயகனை நாணமன்றிக்
கொன்ற துரோகக்
கொலைகாரியானேனே.

௩௪௧. போதத்தயை புரிந்த
புண்ணிய னுக்கேருத
பாதகத்தைச் செய்த
பழிகாரியானேனே

௩௪௨. தன்னுயிரை விட்டென்
றனதுயிரை யாதரித்த
மன்னுயிருக்கன்பை
வதைசெய்து போட்டேனே.

௩௪௩. எந்தனிரு கண்மணியை
யென்பிராண நாயகனை
நிந்தனைசெய்த மகா
நெஷ்டீரியானேனே.

௩௪௪. என்னை வலியத்தேடி
யென்பாலிருக்க வந்த
மன்னவனைக கொன்றமுழு
வஞ்சகி நானானேனே

௩௪௫. சத்துருவானாலு மெனைத்
தற்காத்த நாயகன்மேற்
பத்தியில்லாப் பஞ்சமா
பாதகத்தியானேனே.

௩௪௬. வன்மப் பசாசை
மடக்கியெனை வாழ்கவைத்த
தன்மத்துரையைச்
சதிசெய்து கொன்றேனே.

௩௪௭. பற்றுதலே யில்லாமற்
பத்தாவைக் கொன்றுவிட்டுச்
சற்றுமுநுகாத
சண்டாளியானேனே.

கஅ. வியாதுவம்.

௩௪௮. என்னாற்றுமாவே
யிரட்சகரிங்கே கொலையா
யுன்னால் மடிந்த
வுபகாரந் தோன்றாயோ.

௩௪௯. தேவாதி தேவனிங்கே
சீவன்விட்டு மாண்டதைத் தான்
பாவாசையா லுழன்ற
பாதகிநீ பாராயோ.

௩௫௦. சீவனுணக்காய் மடிந்து
செத்திருக்கப் பொல்லாத
பாவியுனக்குப்
பயமவராதேபோமோ.

௩௫௧. சாகாத வஸ்துணக்காய்ச்
சாவானரென்றாலு
மாகாத பாவியுன
தாசையின்னஞ் சாகாதோ.

௩௫௨. அசையாயோ பாவி
யனைத்து மசையச்சே
யிசையாயோ முன்போ
வினியுமிருப்பாயோ.

௩௫௩. கற்குன்றெலாம் பிளக்கக்
கண்டாயே யென்றாலுந்
துற்குண நெஞ்சன்னை விட்டுத்
துன்னிப் பிளவாதோ.

௩.௩௪. உன்னத வஸ்திங்கே
யுனக்காய் மடிந்திருக்கப்
பின்னையுமுன்னெஞ்சம்
பிளந்துருகமாட்டாதோ.

௩.௩௫. இச்சைகளுக்கெல்லாந் தா
னின்னமின்னஞ் சாகாம
லச்சமற்றுநீ நடந்தா
லாககினைக்குள்ளாவாயே.

௩.௩௬. யேசுவின் சாவாவினமுன்
னிச்சைகட்குச் சாகாம
லாசைகளுக்கே பிழைத்தா
லாரிருளில் வீழ்வாயே.

௧௯. மனஸ்தாப முக்கியம்.

௩.௩௭. என்னுயிருக்கன்பே
யிராசாவே யும்மை முற்றுஞ்
சன்னை செய்து யூதர்
தமக்களிக்கச் செய்தேனே.

௩.௩௮. சின்னப்படுத்தித்
திருமுகத்திலே யுமிந்து
வின்னமுறப்பேசி
மிகத்துஷணித்தேனே.

௩.௩௯. முள்ளின்முடி சூட்டினனே
மூர்க்கத்தறைந்தேனே
வெள்ளமெனக் குருதி
மேவவதைத்தேனே.

௩.௪௦. ஆளிற்பயித்தியனென்
றாக்கியடாமையினுற்
றேளிற் சிலுவை
சுமத்திவைக்கச் செய்தேனே.

௩௬௪. கோல்கொடுத்தி ராசனெனக்
கோட்டியெல்லாங் கொண்டேனே
கால்கரத்திலாணி
கடாவியறைந்தேனே.

௩௬௨ ஈதெல்லாம் பாவி
யிடும்பினிலே விளைந்த
ஈதெல்லா மிக்கொடுமை
செய்யவே தானதுவே.

௩௬௩. ஐயோவென் பாவத்
தகோரமுமை யிவ்விதமாய்ச்
செய்யாவதைகளெல்லாஞ்
செய்தடிக்கச் செய்ததுவே.

௩௬௪. நீங்காமற பாவ
நிலையிலே நிற்பதுதான்
பாங்கோவதும்மைப்
பரிகாசஞ் செய்வதல்லோ.

௩௬௫. ஆகாத பாவியென்ற
னங்காரத்தாற் புரியு
மாகாமையும்மை
யடிக்கிறதற்கொப்பாமே.

௩௬௬ வாயினுனின்னை
வசனித்தும் பத்தியில்லா
மாயமெல்லா நின்னை
வதைக்கிறதற்கே சரியே

௩௬௭. அப்படியானாலு
னுக்கிரகஞ் செய்யுமென
வப்படியான் சொல்வே
னனக்குரைக்க வாயதுண்டோ.

௩௬௮. செய்யுமுமதன்பை யெல்லாஞ்
சிந்தியாதே போனால்
வையகத் திலென்போல்
மகா பாதகனாரோ.

௩௬௯. சித்தமிரங்கி யென்பாற்
செய்த நன்றெலாமறந்து
நித்தியமுந் தீமைசெய்தா
னின்றனக்காளாவேனோ.

௩௭௦. அருந்துயரீதெல்லா
மறிந்துமிளகா
இரும்பாய் மனதிருந்தா
லீடேறப்போறேனோ.

௩௭௧. கண்டார் நகைக்கக்
கழுக்குருசினீரிருக்கச்
சண்டாள னுக்குலக
சந்தோடம் வேண்டுவதோ.

௩௭௨. பரதாபத்தோடே நீர்
பாரக்குருசு
மரமீதிருக்கைவிலும்
வஞ்சகனெஞ்சஞ் சாதோ.

௩௭௩. சீவன் விட்டு நீரிறந்த
செய்கையைச் சற்றே நினைந்தாற்
பாவியுயர் வாழ்ந்திருக்கப்
பாருலகில் ஞாயமுண்டோ.

௩௭௪. மிக்க பரமசுதன்
மேனியெல்லாங் காயமுற்ற
தக்கிரமக்கார
னறியாமற் போனேனே.

நளடு. ஈசனிதையம் பிளந்
திரத்தவெள்ளக்காட்சி கண்டு
மாசுபற்றிக் கெட்டலைந்து
மாபவத்தைச் செய்வேனே.

நளசு. ஆகாத பானியகத்
தச்சாயிப்பாடுறைந்தால
மோகாசை யாவு
முழுதுங் கசப்பாமே.

நளஎ. பற்றுதலாய்க் கத்தர் திருப்
பாடனைத்துஞ் சிந்தைசெய்தாற்
சிற்றின்ப வாழ்வெனக்குச்
சேரவெறுப்பாமே.

நளஅ. ஐயோ கடவு
ளருங்கொலையாய்ச் செத்தத்தினால்
மெய்யாயுலக
வெகுமானம் வேண்டேனே.

நளசு. குற்றமில்லான் பட்ட
கொரேமெல்லாஞ் சிந்தைசெய்தாற்
சற்றெனினும் பாவவழி
தன்னினடவேனே.

நளஓ. காரணஞர் பட்ட
கனதுயர் மேற்காதல் வைத்தா
லாரென சொன்னாலு
மாங்காரங் காட்டேனே.

நளஅ. தேவன் மடிந்த
திருச்செயலையானினைந்தா
லான்போமட்டுமுல
காசைவரமாட்டாதே.

ந.அ.உ. அத்தன் பொறுத்த குற்ற
மத்தனையும் யான்றிந்தால்
மெத்தனவையல்லாமல்
மேட்டிமையைக் காட்டேனே.

உ௦- மன்றாட்டு.

ந.அ.ந. பாடான விப்பெரிய
பாட்டிலென்றன் பங்கருளக்
கூடாதுபோலெனவே
கோபிததுச் சொல்வீரோ.

ந.அ.ச. அலகையடியானேனையே
யன்புமகவாக்கி
வலிய பிசாசாள
மறுததுங் கொடுப்பீரோ.

ந.அ.நி. தேவரீர் பட்ட
சிலுவையின வாதைகட்குப்
பூவுலகிற் பாதகன்செய்
பொல்லாங்கோ ரீடாமோ.

ந.அ.சு. அட்டதிக்கோர் பாவ
மனைத்துஞ் சகித்தருளு
மட்டிலானின் பொறைக்கென்
வஞ்சமலையாமோ.

ந.அ.எ. அன்பாகக் கைநீட்டி
யாவரையுங் கூவினபின்
என்பாவத்தைப் பெரிதா
யெண்ணியெனைத் தள்வீரோ.

ந.அ.அ. எத்தனையோ வத்தனைபே
ரென்றுமுமக்கேவல் செய்யச்
சத்துருவாய் நான்போகச்
சம்மதியங் குண்டாமோ.

௩௮௯. கோணமலென்னை யாட்
கொள்ளநீர் வந்துமற்பன்
வீணாய நரகில்
விழப்பார்த்கிருப்பீரோ.

௩௯௦. கிட்டவரும் பாவிபெனைக்
கிட்டாமற்றள்ளி விடப்
பட்டுருவ ஆணிகைத்த
பங்கயத்தாற் கூடாதே.

௩௯௧. பத்தியினாலும்மைப்
பணையிலறைந்தென் முனமே
வைத்திருந்தாலென்னை விட்டு
மாறிநீர் போவதெங்கே.

௩௯௨. எங்கோணுதிர்த்த
இரத்தமெல்லாம் பாவிக்கட்கே
பங்கானதல்லோவென்
பங்குதரவொண்ணாதோ.

௩௯௩. அக்கிரமக்கார
னகந்தைதனைப் பாராமற்
பக்கிஷமாய் நீரடைந்த
பாடதெல்லாம் பார்த்தருளும்.

௩௯௪. கொன்றவரைக் காக்கக்
குருசினில் மன்றாடியதோர்
நன்றெனக்கெந்நானும்
நயந்துசெய்யுங் கர்த்தாவே.

௩௯௫. உருகிவலப்பாகத்
துமைநோக்கி நின்ற
திருடனைப் பார்த்த கண்ணற்
றீபாவியைப் பாடும்.

நகூசு. பொங்கித் தரையிற்
பொழிந்த திருவுதிரத
திங்கெனுளத்தீதார் துளிய
தென்னுந் தெளித்தருளும்.

உக. செயல்.

நகூள. வேதாவே நின்சுதனை
வேண்டியெனை நோக்கித்
தீதானயாவினையுந்
தீர்ததெனை யாட்கொண்டருளும்.

நகூஅ பாடுபட்ட சுததர் திருப்
பாடதெல்லாம பார்ததிரங்கிக்
கேடுகெட்டவென் மேற்
கிருபைசெய்யுமாண்டவனே.

நகூசூ. பாதுகாத்துன்றன்
பரிசுத்த மைநதனுட
நீதியினென்னை முற்றும்
நீதிமாணக்கிவிடும.

சா. பரிசுத்த ஞ்சிப்
பரனே நின்னன்பை
வரிசித்தென் கன்மனதை
மாற்றியெனைச் சீர்ப்படுத்தும்.

சாக. காந்திமிகுமக்கினியின்
கண்ணுன விஸ்பிரீததுச்
சாந்துவே யென்னுளத்திற்
றங்கியெனக்கன்பு செய்யும்.

சாஉ. திரியேக வஸ்துவெனுந்
தேவபொருளே யென்
னறியாமை நீங்க
வனுக்கிரகஞ் செய்தருளும்.

சாந். மோசப்படுத்திவரு
மூர்க்கப் பிசாசையெல்லா
மேசுவே கோபித்
தெனை விலகச் சொல்வீரே.

சாச. என்ன சீருண்டா
மிதையந் திரும்பாட்டா
லன்ன தற்கு நீரே
யருள் புரியுமற்புதனே.

சாந். வெள்ளமெனத் தெய்வீக
மான துயா மேவி
உள்ளமனைத்து
முருகுதற்குச் செய்வீரே

சாசு அண்ணலுமக்கேரு
தனைத்தையும் விட்டோடி
யெண்ணம் வைத்தும்மோடயிக்க
மாயிருக்கச் செய்வீரே.

சாஎ. எல்லா லெளகீக
பிச்சைகட் கெல்லமாண்டு
நல்லாளாயுன்றனக்குள்
நானிலைக்கச் செய்வீரே.

சாஅ. என் விசுவாசத்தை
யெடுக்கப் போர்செய்து வருந்
துன்மனசை வெல்லத்
துணை நீர்தான் கத்தாவே.

சாசு. மீட்பரே யென்றன்
விசுவாசத்தை திடத்தித்
தீட்படருமாயை யென்னைச்
சேராமற காத்தருளே

சகல. பாங்குபெற நித்தியமும்
பத்தியினிற் சூடாகி
யோங்கி வளர
வுமதுதவி செய்வீரே.

சகக. கெட்ட இச்சையாவுமெனை
கிட்டாமலே முறியக்
கட்டளை செய்யுங்
கருணை மனுவேலே.

22 பத்தி.

சகஉ. இத்தகமையாக
இரங்கிப் புலம்பி நின்று
வித்தகராலயத்தில்
மேவிவந்த சும்பினுடன்.

சகங். திரும்பியெனையாண்ட
தேவன் மரணத்
தருந்துயரங் கொண்டதெல்லா
மாற்ற முடியாதே.

சகச. எநதை விலாவி
னிநுகால் கரத்திலுற்ற
வைந்து வடுவென்ற
னகத்திற்றழும்பாமே.

சகரு. கார்த்த கொலைஞர்
கடவுடி ருச் சிரத்திற்
சேர்த்தமுடி முள்ளெனது
சின்தைதனிற்றைத்திடுமே.

சகசு. ஆண்ட வெனதைய
னருங்கால் கரனதுளைத்த
நீண்ட விருப்பாணி பென்ற
னெஞ்சைத துளைத்திடுமே.

சுகள. சீலமணுவேலின்
 றிருவிலாவைத் திறந்த
 வேலின்முனை யென்னுளத்தை
 மேவி யுறப்பாய்ந்திடுமே.

சுகழ. அநநாளிலண்ண
 லடைந்த துயரத்தினையு
 மிந்நாளெனின் மனதுக்
 கெண்ணிலா வாதையதே.

உங. மனஸ்தாபயோசனை.

சுககூ. இச்சணமோ வல்லதுதா
 னின் அமொரு நாழிகைக்கோ
 யெச்சமயஞ் சாவுவரு
 மென்றறிய மாட்டேனே.

சஉ௦. ஆங்காலமெல்லா
 மதன்மத்திலே நடந்து
 போங்கா லமாராலாம்
 புண்ணியத்தைச் செய்வதற்கே.

சஉக. சுகத்தீதாடிருக்கச்
 சுகிர் த வழிசெல்லா
 மிகததான வியாதியுற்ற
 வேளை தனிற் செவ்வாரோ.

சஉஉ. இளவயதினன்மை செய்யா
 தினனுயிர்போம் போ
 துளமகிழும் ஞானத்
 துறுதியெனகருண்டா ல்மா.

சஉங. வாராப்பிணியு
 மருந்தும் வயித்தியனும்
 நேராகச் சூழும்ந்த
 நேரமறஞ் செய்வேனே.

சஉச. ஒப்பாரி சொல்லி
யுறவின் முறையார் புலம்பு
மப்போ தவம்புரிய
ஆர்க்குமனதாகும்.

சஉரு. பெண்டிரும் பிள்ளைகளும்
பெற்றவருள் சுற்றியழக்
கண்டாற்றிடனாய்க்
கதிவழியிற் சேர்வதெங்கே.

சஉசு. இனியினி யென்றெண்ணி
யிருக்கையிலே சாவு
நினையா துற்றார் பிறகோர்
நேரம்வா வென்பேனே.

சஉஎ. இருளோ பகலோ
எதிலோ இறைவன்
நிருடனைப்போல் வந்தாலென்
செய்கைக்கென் சொல்வேனான்.

சஉஅ. ஆற்றும மொன்றே
யதையுமிழந்தக்கால்
வேற்றுமொரு வஸ்துவினால்
மீட்கமுடியாதே.

சஉக. இன்னபல ஞானமெல்லா
மெண்ணியெண்ணிக் கற்றாலும்
பின்னுமுனக்கென் மனமே
பேரின்பம் வேம்பாமே.

உச. பிரதிக்கினை.

சஉ௦. எறிந்துவிடு மாங்கிஷத்தி
னிச்சையழிவாமென்
றறிந்தாயினியா
கிலும்பவத்தைச் செய்யாதே.

சநக. பார்க்கு முலகப்
பனிசுதெல்லாம் பாழ்மனமே
நீர்க்குமிளிபோலாம்
நினைவை யதில் வையாதே.

சநஉ. ஆடமபரங்க
ளலகையிராதனைகள்
கேடென்று தளளிக்
கறிஸ்துவைப் பின்செல்வாயே.

சநங. வானத்தின் கீழ்நீனத்து
மாயையென்று கண்டாயே
ஞானத்தான் றுணுமதை
நாட்டிவைத்துப்போனே.

சநச. என்னவந்தாலு
மினியுமககேராத தொன்று
லென்னை யமுக காக்கா
திருப்பேன் மணுவேலே.

சநரு தேவனே யும்மைச்
சினேகிப்பேனல்லா தென்
சீவனிலெல்லாம் பவத்தைச்
செய்யத் துணியேனே.

சநசு. பொல்லாக் குணத்தை முற்றும்
போக்கியென்றன் சீவனையு
மெல்லாததையும் பார்க்க
யேசுவை நேசிப்பேனே.

உரு. நம்பிக்கை.

சநஎ. சொற்ப வுலகச்
சுகத்தையற வெறுத்தாற்
றற்பரனைக் கண்ணூரத்
தான் கண்டு வாழ்வேனே.

சடுஉ. பனிததிரஞ் செய்தென்னைப்
பரிசுத்தமாக்கிக
குவித்தென்னகத்தைக்
குணத்தில் வைத்தாழ் சுகமே.

உகா காதலன் புகழ்ச்சு

சடுங. ஒன்றான வேதத்தி
னுட்பொருளை யுன்னத்ததிற
சென்றானுமேக
திரித்துவதைப் போற்றிசெய்வாம்.

சடுச. வேதமுதலை
வினையறுத்த வித்தகளை
மாதவனை ஞான
மணவாளனைப் பணிவாம்.

சடுரு. புண்ணியனை மாளாத
பொக்கிஷத்தைப் பக்கிஷத்தை
விண்ணவனை மேலவனை
மேசியாவைத் தொழுவாம்.

சடுசு. பூரணனை மெய்வேத
போதனைப் புராதனைக்
காரணனை யூதர்குலக்
காவலனைக் கைதொழுவாம்.

சடுள. சுதத சுவிசேட
துரந்தரனை த தூயவனை
முத்திவழி காட்டவந்த
முப்பொருளைப் போற்றிசெய்வாம்.

சடுஅ. நின்றநிலை கெட்டவனை
நீதிவழியிற் சேர்த்தே
யன்றுமுதனன்று செய்த
வாண்டவனைப் புகழ்வாம்.

சடுகூ. உருக்கத தயவா
யுயர்ந்தோனை யுண்மைப்
பெருக்கததானததானைப்
பேணி நமஸ்கரிப்பாம்

சகூ () என்றனுயிரக்காக
விரங்கித் தனனியிரைத்
தந்தை தனகருப பெலியாய்த
தந்தானைச் சிந்தைசெய்வாம்.

சகூக. செங்குருதி பானமதாய்ச
செய்யவுடற் போசனமாய்ப்
பங்கமறத் தருகெனைக கண்
பாரததானைத் தோத்திரிப்பாம்

சகூஉ. முந்தினனைப் பிரதினை
முன்னனைப் பினனை
வந்தனை யுவந்தனை
வந்தனை வாழ்ததல்செய்வாம்

சகூஊ சமஸ்த வரப்பிரசா
தத்தாலியானை
நமஸ்கரித் தெனனூயிரத
நானிலத்தில் வாழ்ந்திருப்போம்.

சகூச மங்களமனாதியர்க்கு
மைந்தனுக்குமா வியாக்குந்
தங்குமனந்த
சதாகாலம வந்தனமே.

உஎ. திருச்சபை வாழி.

சகூஊ வாழி கிறிஸ்தோரவையு
மாறாத சத்தியமுஞ்
சூழாமறையோர்
சுகிர்த நெறியே வாழி.

சுகக. காரணதபோதனர்கள்
கற்றுணாந்த சாஸ்திரிக
ளாரண புராண
வறிஞர்களெலாம வாழி.

சுகஎ. ஞாயத்துரைகள்
நடத்திய செங்கோல் வேந்தர்
தேயத்ததிகாரஞ்
செய் நீதியோர் வாழி.

சுகஅ. நற்றரும வான்களுடன்
ஞாயவுபதேசியர்கள்
கற்றகலைக்கியானக்
கவிஞர்களெலாம் வாழி.

சுகக. வரத்தர் தவத்தர்
மயக்கமுத்தமாக்கள்
விரத்தத்துவத்தர் முத்தர்
வித்தியாதரர் வாழி.

சஎ௦. செய்ய சபையிற்
செழிக்கும் விகவாசிகடா
ணையமற்றெந்நாளு
மம்புவியிலே வாழி.

சஎக. சந்ததிகள் வாழ்ந்து
சகல சுபசோபனமாய்ச்
சின்தை மகிழ்ந்தோங்கிச்
சிறந்திருக்கவே வாழி.

சஎஉ. ஆற்றும சரீர சுக
வாரோக்கியத்துடனே
மாற்றமிலாதென்று
மகிழ்ந்திருக்க வாழியதே.

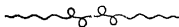
உஅ. பேரின்பக் காதலளவு.

சஎந. வாட்டமில்லாத் தேவ
சகாயன்மகன் மதுரை
நாட்டினெல்லை வாழ்வேத
நாயகன் பாடலதே.

சஎச. யேசுபிறந் தாயிரத்தெண்
ஊற்றுப் பதின்மூன்
முசுதில்லான் காத
லறைந்தவாண் டான துவே.

சஎடு. காரணனார் பேரின்பக்
காதலெனும் ஊலளவ
தேரிசைந்த நானூற்
றெழுபத்தைங் கண்ணியதே.

முற்றும.

பிரலாப ஒப்பாரி.

காப்பு

திருத்தய வுணரார் செய்த
தீமையாற் பாடுபட்டுத்
தருச்சிலு வையிற்றஞ் சீவன்
றந்துலகத் தைமீட்ட
அருட்குறிஸ்துவுக் கன்பாய்ப் பிர
லாப வொப்பாரி சொல்லப்
பரத்தினி ஸ்பிரீத்துச் சாந்தெம்
பரிசுத்த ரூபி காப்பாம்.

க தேவவணக்கம்.

க. சீராதி கத்தன்
நிருமரணத் தைத்தேர்ந்து
பேராய்ப் புலம்பும்
பிரலாப வொப்பாரி.

உ. தத்தைப் பிதாவே
தயவாகக் கேட்டிரங்கி
மைந்தனுக்காய் வேண்டி
மகிழ்ந்தெனையாட் கொண்டருளே.

ங. தப்பாக் கிறிஸ்து
தயாபரா நின்மீது
ஒப்பாரி சொல்ல
வுவந்தெனுக்கு வாக்கருளே.

ச. நித்திய பிதாவினொரு
நேயகுமார னரர்க்கு
மத்தியஸ்த னேசு
மரிதத புலப்பலுக்கு.

ரு. பாவினைச் சுத்தாங்கம்
பண்ணுகின்ற மெய்ப்பரிசுத்
தாவியே முன்னின்
றனுக்கிரகஞ் செய்தருளே.

உ. அவையடக்கம்.

சு. மூப்பான வேத
முதன்மையோ ரிப்புலம்பல்
தீழ்ப்பான பாடலெனச்
செப்பமனங் கொள்ளாரே.

எ. எப்பா வலரோனு
மேழைமதி யாற்புலம்பு
மொப்பாரிக் கென்மே
லொரு குறையுஞ் சொல்லாரே.

ங. தசாங்கம்.

அ. சீனாமலையிற்
றிடமெனச் சீயோனீன்ற
மாணர் பொருட்டான்
மடிந்த கொல்க தாமலையான்.

கூ. சீவப்பெரு நதிக்குஞ்
செல்வயோர் தானதிக்கு
மாவிப் பெருக்கி
னகண்டகிரு பாகதியான்.

கடு. இவ்வுலகின் ராச்சியந தா
னென்னுதல்ல வென்று சொன்ன
திவ்விய பேரின்பச்
செயல்வான ராச்சியத்தான்.

கக. சாத்தா னடிமைத்
தனத்திலுற்ற பாவிசூருக்
கேந்தான் கையேற் தான்ஞா
னேத்தான சரேத்தான்.

கஉ. ஓசியன்னா ரட்சியுமென்
றோலமிட மாந்தர் குழா
மீசுரத்தோ டேறிவரும்
வேசரியாம் வாரணத்தான்.

கங. சீவனுள்ளோர் தங்களுடன்
செத்தோரையு மெழுப்பி
மேவிநடுத் தீர்க்கவரும்
வெள்ளைமே கப்பரியான்.

கச. சத்துருக்களோடி விழச்
சர்ப்பனைப் பிசாசலற
எத்திசையுமேற் கொண்
டிலங்குசிலு வைக்கொடியான்.

கரு. வானவரு மானிடரும்
வாஞ்சையினு லுச்சரிக்குஞ்
சேனைவித மந்திர
தியான செப மாலையினுன்.

கசு. வாழ்ந்தோருங் கூடிவர
மாய்ந்தோரொலா மெழும்பச்
சூழ்ந்தே மெக்காளந்
தொனிக்குந் தனிமுரசான்.

கஎ. பூதலத்தோர் பாதலத்தோர்
பொன்னுலகத் தோரும் வந்து
பாதந்தொழுது
பணிந்துநிற்குஞ் செங்கோலான்.

ஈ. தீயானம்.

கஅ. இத்தகமை வல்லபத்தி
யேசக் கிறிஸ்திறைவன்,
சித்தம்வைத்தப் பாடுபட்டுச்
சீவனையும் விட்டிற்றந்தான்.

கக. ஆறு தினத்தி
லனைத்தையுஞ் செய்தோனுவ
மாறிக் கபால
மலையிலுயிர் விட்டிற்றந்தான்

உ௦. நல்குந் திருக்கருணை
நாயகனா யாகுகட்காய்க்
கொல்கதா வெற்பிற்
குருசிலறை யுண்டிற்றந்தான்.

உக. சீவன் மடிந்து
சிலுவையினிற் ரொங்கிறதைப்
பாவிசுளாரேனுமுண்டோ
பார்க்க வரமாட்டிரோ.

உஉ. அன்பிற்குரிய
அருமைக் கிறிஸ்தோரே
யென்பிறகே கூடி
யிரங்கி யழமாட்டிரோ.

உங். சொந்தப் பிராணர்க்குச்
சூழ்ந்ததுய ரத்தனையும்
வந்து கண்ணாற் காண
மனதிலையோ சீயோனே.

உச. ஆற்றுமனேச
ரரும்பாடு பட்டி றந்தான்
போற்றுஞ்சபையே
புலம்பவர மாட்டிரோ.

உரு. என்னைபோற் பொல்லாதா
 ரிங்கிராரிங்கிருந்தா
 லுன்னிப்போய்க் கத்தருக்கென்
 ரொப்பாரி சொல்லீரோ.

உசு. அன்றெருசலேமி
 லழுதுசென்ற மாதர்பின்போ
 யின்று புலம்ப
 எழுந்து வரமாட்டீரோ.

உஎ. மெய்ப்பாஞ் சபையே
 விசுவாசக் கண்ணோக்கி
 யொப்பாரி சொல்லி
 யுறுதுயரங் கொள்ளீரோ.

ரு. ஒப்பாரி.

பாடுகளின் றொகை.

! “என்னையா தயாபரோ
 யென்ற வார்த்தையை அடிதோறுந்
 தொடர்ந்துகொள்க.”

உஅ. ஆதிபரப்பொருளே †
 ஆட்கொண்ட நாயகமே
 மாதுவினை தீரவென்றே †
 வையகத்தில் வந்தீரோ.

உசு, வேதம் நிறைவேற்றி
 வெற்றி முடிசூட்டப்
 பாதகருக்காய் வேண்டிப்
 பாடுபட வந்தீரோ.

உஓ. உன்னதத்தின் மெய்வாழ்வே
 யொன்றான கத்தாவே
 என்னை யிரட்சிக்க
 இரக்கமுமக் குண்டாச்சோ.

௩௧. சங்கையின் ராசாவே
தாழ்த்திபண்ணப் பட்டிரோ
பங்கமுற லானீரோ
பாஷியைப் போனீன்றீரோ.

௩௨. வானத்தின் வேந்தே
மகிமையெல்லாம் விட்டிரோ
சுனத்தனமா
பிகழ்ச்சியெல்லாம் பட்டிரோ.

௩௩. அனைவ்னை தூக்க
அருமபாடடைந்தீரோ
மன்னவனே பாதகர்காய்
வன்கொலைக்கு ளானீரோ.

௩௪. அமபரமும வானு
மனநதவுல குமபடைத்த
எம்பிரானே நீர்தா
னேழையைப் போலானீரோ

௩௫. அண்டமெல்லாந் தந்து
அனைததும் படைத்தோனே
கொண்ட இந்தக் கோலங்
கொடுமையவிலே கததாவே.

௩௬. கட்டுண்டு நின்றீரோ
கள்ளனைப்போற் சென்றீரோ
வெட்டுண்கும பாதகரை
மீட்டுவிட வேண்டினதோ.

௩௭. பண்ணிய நிந்தை
பரிகாச கோரணிக
ளெண்ணி முடியா
இகழ்ச்சியெல்லாம் பட்டிரோ.

௩௮. முக்கா டிட்டாரோ-
 முகத்தி லறைந்தாரோ
 எக்கேடுங் கெட்டோர்க்
 கிரங்கமன தானீரோ.

௩௯. மறுதலிக்கப் பட்டிரோ
 வன்சிறைக்கு (ளாகி) ளானீரோ
 பொறுமையுடன் கேட்டிரோ
 பொல்லாதோர் தூஷணத்தை.

௪௦. கற்றூணிற் சேர்த்துக்
 கரேத் தடித்தாரோ
 பற்றூதோ இப்பாடு
 பாவினை மீட்பதற்கு.

௪௧. வாராலடிக்க
 மருகிநிற்க லானீரோ
 ஆராரை மீட்க
 அரிதாகு மப்பாரே.

௪௨. கோர்த்த இருப்புக்
 கொடுக்குச் சவுக்கதனா
 லார்த்தடிக்கச் சேர்வையெல்லா
 மாங்காரங் கொண்டாரோ.

௪௩. சீவவிருட்சக் கனியைத்
 தின்றிருக்க மாட்டாமற்
 பாவி பறித்த
 பழிவந்து நேர்ந்ததுவோ.

௪௪. நீதியில்லான் வீடு
 நிறைந்தரத்தக் காடாச்சோ
 வேதமில்லான் வீடு
 வெந்தோன்றிக் காடாச்சோ.

சடு. ஞாயக் களரி
நனைந்து பெருக்காச்சோ
மாயக் களரி
வழிமுடியச் செந்நீரோ.

சக. பெருகி ரத்தமோடப்
பிலாத்தின் மனங் (குன்றி) குன்றலையோ
அரண்மனை யாஸ்தான
மதீர்ந்து நடுங்கலையோ.

சஎ. சாலேமின மாதர்
தயங்கிப் புலம்பலையோ
ஒலோல மோலமென்று
ஒப்பாரி சொல்லலையோ.

சஅ. யேருசலேம் பெண்க
ளிரங்கிப் புலம்பலையோ
மாரிபோற் கண்ணீர்
வழிந்தோடக் காணலையோ.

சக. தாவீதின் வீட்டார்
தனித்துப் புலம்பலையோ
பாவாயுருகிப்
பரதபித்து நிற்கலையோ.

டு0. சீயோன் குமாரி
திடுக்கிட் டலறலையோ
பாயாதோ கண்ணீர்
பரதேசத் தோட்டமட்டும.

கா. பரிகாச ராசாவினாளுகை.

எஉ. சங்கீதம்.

டுக வெள்ளையரைச் சட்டையிட்டிடு
மீண்ட திருமேனியிலே
தெள்ளுந் சகலாத்துச்
செஞ்சட்டை யிட்டாரோ.

௫௨. முள்ளிமுடி சூட்டினரோ
மூர்க்கத் தழைந்தனரோ
வள்ளலெனச் செய்து
மதிமுகத்திற் றுப்பினரோ.

௫௩. பரிகாச ராசனெனப்
பாதகாசெய் (கோலம) கோலமதை
வரிசையெனக் கொண்டரோ
வாழ்த்தினதுங் கேட்டரோ.

௫௪. செங்கோல் மூங்கிற்கோலாய்ச்
செங்கைதனிற் கொண்டரோ
எங்கோனே யூதாசனை
பின்னாள்ப் போற்றே.

௫௫ தாவிதின் வீட்டார்முன்
சந்தித்துக் காணரோ
கோவேந்தர் கப்பமிட்டுக்
கும்பிட்டு நிற்காரோ.

௫௬. பன்னிரு பிதாக்கள்
பணிந்துநின்று போற்றாரோ
அன்னிய தேசத்தி
னரசரெதிர் கொள்ளாரோ.

௫௭. இஸ்ரவேற் றேசமெங்கு
மெக்காள (மூதி) மூதாரோ
திசைதோ றும் வேந்தர்
தெரிசனைக்கு வாராரோ.

௫௮. முச்சாஸ் திரிமார்
முடிமன்னர் போற்றாரோ
எச்சாதியுஞ் சேவித்
தேற்றித் தொழுகாரோ.

௩௬. சித்திர பாணுள்ளமட்டுஞ்
செங்கோல் செலுத்தீரோ
சுத்த நிலாமட்டுஞ்
சுயாதிபதியாளீரோ.

12825

(7930)

௬௦ வனூந்தரததார் வந்து
வணங்கிப் (பணிநது) பணியாரோ
அனூந்தரமானோ நு
மடைக்கலமென் றண்டாரோ.

௬௧. தற்சீசின் ராசாக்கள்
சங்கைசெய்து நிற்காரோ
உச்சிதங்கள் கைகொண்
டுவநது பணியாரோ.

௬௨ திவுகளின் மன்னர்
திறைகொண்டு வாராரோ
காவலர்கா ணிக்கையிட்டுக்
கைகட்டி நிற்காரோ.

௬௩. வெகுமானங் கொண்டுவந்து
வேற்றரசர் (போற்றி) போற்றாரோ
தகுமான சங்கைத்
தளபதிகள் வாழ்த்தாரோ.

௬௪. பூமியி னெல்லை யெல்லாம்
பூபதிமேற் கொள்ளாரோ
சாமிக் கிடும்பொன்
சபேயாவின் பொன்னலவோ.

௭. சிலுவை நடை..

௬௫. கள்ளன் விடுதலையாய்க்
காராள வங்கிஷ்த்து
வெள்ளன் கொலையாக
வேதன் விதிவசமோ.

கக. மூப்பான் றலைவன்
முதன்மையா நெம்மை யன்பாய்ப்
பாப்பான் மடியப்
பரமன் விதிவசமோ.

கௌ. சுத்திகரிப்போன்
சுயாதிபதி சாலேமின்
சத்திரியன் றுவிது
சாகத் தீர்ப்பானோ

கடி. உசிதத் தயவா
லுலகை வசமாக்கும்
வசியர் குலப்பெருமான்
வன்கொலைக்குளானோ.

கக. சாததிர புரண
சமஸ்த வேதாசூரத்தின்
சூத்திரன் சாகத்
துணிந்துமனந் கொண்டானோ.

எ0. செஞ்சோதி நாட்டான்
றிருப்பத் தூர்க்கோட்டை கட்டத்
தஞ்சாலுருக்குத்
தனிவழியே போறானோ.

எக. குருதிவெள்ள மோடக்
குருசைச் (சுமந்து) சுமந்திரோ
மருகி மருகி
வழிப்பயணம் போற்றிரோ.

எஉ. பாரச் சிலுவைதனைப்
பாவிசுருக் கோசரமோ
கோரச் சிலுவைதனைக்
கொண்டுசெல்லக் கூடலையோ.

எக. சீமோன் சீரேனே
 திடவானே வும்மை விடக்
 கோமான் சுமந்த
 குருசெடுக்க வல்லவனே

எசு. உலகத்தைத் தாங்குகின்ற
 ஒப்பிலாக் (கத்தா) கத்தாவே
 கலகச்சிலுவை
 கனத்த சமையானதுவோ.

எடு. வானத்தை தாங்குகின்ற
 மட்டில்லாவல்லவனே
 ஈ ஈச்சிலுவை
 யெடுத்தேக ஏலையோ.

எசு. அண்டமெல்லார் தாங்கு
 மனாதி பரப்பொருளே
 கொண்ட குருசெடுக்கக்
 கூடையோ அப்பாரே.

எள. அந்தர சொக்க
 மகிலமெல்லார் தந்தோனே
 பந்தச்சிலுவை மகா
 பாரமோ ஐயாவே.

எஅ. எந்தலுரையா நீ
 ரெங்கையிருந்தெங்கு வந்தீர்
 சொந்த ஓரிலுமக்குத்
 துன்பம் வந்து நேர்ந்ததுவோ.

எசு. சிலுவைசமந்து (செருக்களத்தைநோக்கி)
 செருக்களத்துப் பாதையிலே
 மெலிவாய் நடந்து
 விரும்பினீர் போறதெங்கே.

அ0. குருசைச்சுமநது (கொலைக்களத்தை நோக்கி) கொலைக்களத்துப் பாதையிலே வரிசைத்துரையே நீர் மாளுதற்கு போற்றோ.

அ1. ஆதாம் புரிந்த அரும்பாவந் தீர்ப்பதற்கு நாதாநீர் போறவழி நானறிய மாட்டேனே.

அ2. மாதா புரிந்த மகாபாவந் தீர்ப்பதற்கு வேதாநீர் போற விதந்தெரிய மாட்டேனே.

அ3. கொல்கதாப் பாதை கொடுந் தூரமானதுவோ ஒல்கையோ நெஞ்ச முருகாதோ பாவிக்கட்கு

அ4. மலைப்புறத்துப் பாதை (வழிதொலையாதோ) வழியுந்தொலையாதோ கொலைக்களத்துப் பாதையிலே கோட்டிமெத்த வண்டாமோ.

அ5. கள்ளருடன் கூடிக் கபாலமலைக் கேகுதற்கு மெளள நடந்தால் வெகுதூரம் போவதெப்போ.

அ6. கூனிக் குனிந்து குருசெடுத்துப் போகையிலே மானக்குலப் பெண் மயங்கிவிழ மாட்டாளோ.

அஎ. சீயோன் குமாரியுட
சுந்தை தடுமாறாதோ
ஓயாமற் கண்ணீர் விட்
டொப்பாரி சொல்லாளோ.

அஅ. நெஞ்ச முருகி
நெடுந்துயரம் பூணாளோ
அஞ்சியஞ்சிப் பேதை
யதீர்ந்து நடுங்காதோ.

அக. சாலேமின் பெண்கள்
தலைவிரித்துச் செல்லாரோ
மேலான ராசாத்தி
விம்மியழ மாட்டாளோ.

கூ0. ஏருசலே மாத
ரெதிர்கொண்டு செல்லாரோ
மார்பி லடித்து
மனைக்குத் திரும்பாரோ.

கூக. தாவீதின் புத்திரியின்
சத்தமெங்குங் கேளாதோ.
ஏவாளின் சத்த
மெருசலையி லெட்டாதோ.

கூஉ. சாரூளின் சத்தந
தனிவழியிற் கேட்பதென்ன
மாறாத துக்க
மனத்துயரங் கொண்டாளோ.

கூஊ. அம்மாள் ரேபக்கா
ளலறுகிற சத்தமென்ன
எம்மாத் தி பனுக்
கிடுக்கண் வந்து நேர்ந்ததுவோ.

கூச. லேயாளின் சத்தம்
நெடுந்தூரங் கேட்பதென்ன
ஆயாச மாகி
யருந்துயரம் பூண்டாளோ.

கூடு. ராகேல் புலம்பி
கடுத்தெருவிற் செல்வதென்ன
போகாத் துயரம்
பொருந்தினதோ பொற்கொடிக்கு

கூசு. கன்னிமரித்தாயார்
கனிந்துருகுஞ் சத்தமென்ன
உன்னி யிதையத்
தொருவாளுருவினதோ.

கூஎ. ஆன்னை மரியம்மா
ளமுடிவருகுஞ் சத்தமென்ன
மன்னு மிருதயத்தில்
வாளுருவிப் பாய்ந்ததுவோ.

கூஅ. னியாகுல மாதா
மிகுதுயரங் (கொண்டாள்) கொண்டதென்ன
தயாபரருக்கேதோ
சதிமரணம் வந்ததுவோ.

அ. சிலுவை மரணம்.

கூகூ ஏதன் மலையாதாமு
மேவாளுஞ் சீவனுறக்
காதல் மலையான்
கபாலமலை வந்தானோ.

கூ. நல்குந்தி ருக்கருணை
நாதன் கொலையாகக்
கொல்கதாக் கோடு
குறுகி வந்து நின்றதுவோ

ஈக. ஆளுந் தயாபத்
 தனாதி திருவுளமே
 போளங் கலந்த
 புளித்த ரசங் கொள்ளலையோ.

ஈஉ. ஆடை களைந்தே
 யரும்பாதகா நடுவே
 நீடும் பொருளை
 நெடுங்குருசி லேற்றினரோ.

ஈங். செய்ய மலர்ப் பதத்துஞ்
 செங்கரத்து மாணிகளால்
 நைதுருவத் தைக்க
 நடுக்கமடைந்தீரோ.

ஈச. கள்ளர் நடுவாகக்
 காணாடாள வந்த
 வள்ளல் சிலுவை
 மரத்தேற்றப் பட்டாரோ.

ஈடு. ஆரியரு மூப்பர்களு
 மவ்வழியிற்செல்வோருஞ்
 சோரர்களுஞ் சேவகருந்
 தூஷணங்கள் சொன்னாரோ.

ஈசு. நாடித் தனித்து
 நலிந்த இறையவர்க்குக்
 காடி கொடுத்தாரோ
 கடற்காளானை நிரப்பி.

ஈள சிலுவை மரத்தேழு
 திருசனஞ் (சொல்வி) சொன்னபின்பு
 வலிய பிதாவைக் கூவி
 மாய்ந்துயிரை விட்டாரோ

ராஅ. ஆகாத பாவிகளி
 னக்கிரமத்தைத் தொலைக்கச்
 சாகாத வஸ்து
 தமதுயிரை விட்டாரோ.

ராஊ. ஆடுகளுக்காக
 அருமையுள்ள நலமேய்ப்பர்
 பாடுமிகப் பட்டுப்
 பரிந்துயிரை விட்டாரோ

ராக௦. மைந்தரை யுண்டாக்கி
 வைத்த தயவுக்காக
 எந்தை விலாவைத் துளைக்க
 கூட்டியொன்று வேண்டாமோ.

ககக மாயப் பிசாசினுட
 வல்லடிக்குத் தப்பவைத்த
 ஆயள் விலாத்துளைக்க
 ஆலவேல் வேண்டாமோ

ககஉ. மண்ண ததிராதோ
 வானுலகுங் கேளாதோ
 விண்ண ததிராதோ
 மேலுலகங் கேளாதோ.

ககங். சூரியன் மங்கித்
 துயர மடையாதோ
 பாரும் நடுங்கிப்
 பருபதங்கள் வீழாதோ.

ககச. குன்று பிளவாதோ
 கொல்கதாச் சாயாதோ
 சென்ற திருக் கோவிற்
 றிரை கிழிய மாட்டாதோ.

ககநூ. கேருபின் கூட்டங்
கிலேசிததுப் பார்க்காரோ
சேருபிங் கூட்டந்
திகைத்து நின்று நோக்காரோ.

கககூ. கல்லறை வாசற்
கபாடந் திறவாதோ
வல்லவன் போட்ட
மதிவிடிந்து வீழ்காதோ.

ககஎ. அந்தரமும் வானு
மனநத சராசரமுஞ்
சந்திரனுந் தாரகையுந்
தத்தளித்து நிற்காதோ.

ககஅ வேதனடைந்த
வியாகுலத்தைக் கேட்டவுடன்
பூதியங்கள் வெந்து
புகைநதுருகிப் போகாதோ.

கககூ வெளிச்ச மிருளாகாதோ
(விண்ணுலகு மங்கி) விண்ணுலகு மங்காதோ
பளிச்சென்ற யேருசலேம்
பட்டணந் தீப்பற்றாதோ.

கஉ0. பாதாளமஞ்சிப்
படுசாம்பலாகாதோ
வேதாள மஞ்சி
விழுந்தோடிப் போகாதோ

கூ. துக்கிப்பு.

சுகரி. 12: 10—14.

கஉக. ஆடித்திருவிளையாட்
டத்தனையுஞ் செய்தோனை
வேடிக்கை பார்க்க
மிகுந்த திரள் கூடாதோ.

கஉஉ. தாவீதின் வீட்டார்
தனித்தனி துக்கிகாரோ.
பாவாணர் வீட்டார்
படிப்படி துக்கிக்காரோ.

கஉ௩. நாததானின் வீட்டார்
நலிந்து புலம்பாரோ
கோத்திரப் பிதாக்களெல்லாங்
கூவி யழமாட்டாரோ.

கஉச. இலேபித்தர் கூட்ட
மிரங்கு (கண்ணீரோட்டம்) கண்ணீராறோட்டங்
கலாபித்த பேருங்
கனிந்துருக மாட்டாரோ.

கஉ௫ சீமேயி வங்கிஷமுந்
தேவிமாருந் தனித்து
மாமா ரடித்து
வலுமுழக்கஞ் செய்யாரோ.

கஉசு. குத்தினவர் நோக்கி நின்று
கோவென்றழுகாரோ
எத்திசையும மண்ணும விண்ணு
மெங்கும் புலம்பாதோ

கஉஎ. தலைச்சன் குமாரனுக்காய்த்
தாய் (கதறும்போலே) கதறி நிற்பது போல்
மலைத்த பெருமூச்செறிந்து
மாதயரங் கொள்ளாரோ.

கஉஅ. தேசம புலம்பாதோ
தீவுகளுங் கத்தாதோ
ஓசை முழங்க வெங்கு
மொப்பாரி சொல்லாரோ.

கஉக பத்தினி மாரெல்லாம
பரதபித்து நிற்காரோ
உத்தமிக ளெல்லா
முருகிப் புலம்பாரோ.

கஉ௦. சாவலன் வேறாய்த் தனித்துக்
காதலி வேறாய்த் தனித்துக்
கூனி முழங்குங்
குரலோசை கேட்பதென்ன

கஉக. மூவரிலே யோர்தன்
முடியான் முடிந்ததுவோ
பாவலனெல்லைப் பதியான்
பாட்டன் மடிந்ததுவோ

கஉஉ. சீலாவின் பெண்கள்
திருநாளின் கொண்டாட்டோ
சாலேமின் பெண்கள்
தவசினுட் கொண்டாட்டோ.

௧௦. உத்தம மனஸ்தாபம்.

கஉ௩. அனபே யென்னுதா
அருமைக் கிறிஸ்தரசே
வன்பாய் நீர்சாகவந்த
வல்லீன யே தாண்டவனே.

கஉ௪. ஆராய்த லில்லாத
ஆழக்கிருபா நதியே
பேரா யுமக்குப்
பெருந்துயரஞ் சூழ்ந்ததென்ன.

கஉ௫. பாவமறியாப்
பரிசுத்த கத்தாவோ
தேவரீர்க் கென்னுலித
கீங்கு வந்து நேர்ந்ததுவோ.

கநகூ. தின்றூக்கனி பறித்தேன்
செங்கரத்தி லாணிதைத்தே
னென்றூக் கனிபறித்தே
னுச்சிதனி லாணிதைத்தேன்.

கநௌ. தீயக்கனி பறித்தேன்
சீர்பாதத் தாணிதைத்தேன்
மாயக்கனி பறித்தேன்
வன் கொலைக் குள்ளாக்கி வைத்தேன்.

கநஅ. நன்றி மறந்தே
னலமிழந்தே னாதனரு
ளொன்று முணரா
துயர் நிலையை விட்டேனே.

கநகூ. நின்ற நிலைமை கெட்டே
னீதிவழியைக் கடந்தே
னென்றைக்கும் வாழ்ந்திருக்கு
மேதனிலக் காணி விட்டேன்.

கச0. நாலுவர மிழந்தே
னன்மையெல்லாம் போக்கடித்தேன்
சீலமிகுஞ் சிங்காரச்
செல்வ வனமிழந்தேன்.

கசக. சீவனிழந்தேன்
றிடனிழந்தேன் பொல்லாத
பாவி நரக
பயங்கரத்துக் குள்ளானேன்.

கசஉ. ஏதன் மலையு
மீரிரண்டு மாந்தியும
நாதனுறவும்
நடுத்தோட்ட வாழ்வு மற்றேன்.

கசந. சாகா நிலைமையற்றேன்
சாதி வலமையற்றேன்
வாகான தேவ
மகிமையற்றேன் சாயலற்றேன்.

கசச. செய்யமலர்க் காலை விட்டேன்.
சீவவிருகூத்தை விட்டேன்.
ஐயனருளை விட்டே
னப்பானுனைதை விட்டேன்.

கசநி. தோட்டச் சுதந்தரமுஞ்
சுத்தமனச்சாட்சியும் போய்க்
காட்டுமனுதியு மாய்க்
கன்மனதியு மாணேன்.

கசக. தின்ற கனியாலே
தீபாவி யான தல்லா
லன்றுமுதற் றேவகோ
பாக்கினைக்கு முள்ளானேன்.

கசஎ. கட்டளை மீறினதாற்
கானகத்திலே துரத்தப்
பட்டவதிப் பட்டுப்
பரதபித்து நின்றேனே.

கசஅ. ஈசனைப்போலாகி
யிருக்க நினைத்ததற்கு
ஈசனைப் போலாகி
நிந்தைகளுக் குள்ளானேன்.

கசகூ. நெற்றிவெயர்வை விழ
சித்தியமும பாடுபட்டுப்
பற்றுந்துயரம்
பலகவலைக்குள்ளானேன்.

கடு௦. எண்ணத்தினாலெ
யெதிராளியாய்ப் போனேன்
மண்ணுக்கு மண்ணாய்
மகா பாவியானேனே;

கடு௧. பாவத்துக் காளாய்ப்
பசாசுக்கடிமை யுமாய்ச்
சாபத்துக் காளாகிச்
சத்துருவுமானேனே.

கடு௨. கோமானை மாலையிட்டுக்
கொண்டானை வானுலகச்
சீமானை விட்டகன்ற
சீர்கேடி யானேனே

கடு௩. கத்தாவை யன்பாகக்
கைப்பிடித்த மெஞ்ஞானப்
பத்தாவைக் கொன்ற
படுநீவி யானேனே.

கடு௪. ஆன்பிற்குரியானை
யாற்றும சினேகிதனை
யென பிராணநாயகனை
யெண்ணுமற் போனேனே.

கடு௫. பாவலனைத் தாவிது
பாத்திபனைப் பட்சமுள்ள
காவலனைக் கொன்ற
கனபாவி யானேனே.

கடு௬. நன்மார்க்கத் தூடழைத்த
நாயகனை விட்டகன்று
சன்மார்க்க மற்றுத
தனிமார்க்க மானேனே

கருள. நற்குணமும் நற்பணிவும்
நற்புகழு மில்லாமற்
றுற்குணமே மேலான
துற்சீலி யானேனே.

கருடி. நிதக்கிருபை செய்தானே
(நெஞ்சுகத்தெண்ணும) நெஞ்சுகத்தே யெண்ணும
லதக்கிரமங் கொண்டமுழு
வாங்சாரி யானேனே

கருகூ. பற்றுந் துயரமெல்லாம்
பாழ்க்கடித்த வாளுட்டுக்
கொற்றனைக் கொன்ற
கொடு சூரியானேனே.

கருட. சற்பனை யால் வந்த
கடாட்சக் கணவனுக்குச்
சற்பனையே செய்த
ச திகாரி யானேனே.

கக. விண்ணப்பம்.

ககக ஆண்ட பரப்பொருளே
அக்கிரமத்தைப் பொறுத்து
நீண்ட தபவாயும்க்ரு
நேமித்துக் கொள்வீரோ.

ககட. தந்தை மகனைத்
தடுக்காண்டு கொண்டதுபோ
லெந்தனையும் நோக்கி
யிரட்சித்துக் கொள்வீரோ.

ககந. பாவினை மீட்கவந்த
பக்கிஷமே மெய்யான
சீவனே பென்வினையுந்
நீர்த்துவிட வொண்ணாதோ

ககூச. துன்பேத மெலலாந்
தொலைத்தெனை யாசீர்வதித்தா
னின்பாதத்தன்பு வைத்து
நித்தியமும் போற்றேனே.

ககூடு. ஆபத்தனைத்து
மகற்றியெனை யாதரித்தால்
மாபத்தியாலுன்
மலர்ப்பதத்தைப் போற்றேனே.

ககூசு. பாருந் திருக்கண்ணாற்
பார்த்தெனது பாவமெலலாந்
திருமனுக்கிரகஞ்
செய்யு மேசையாவே.

ககூஎ. கைதூக்கிப் பாவியெனைக்
காத்திரட்சித் தாண்டருளுந்
துய்யாவுமக்கனந்த
தோத்திர சங்கீர்த்தனமே.

ககூஅ. தஞ்சை முதலான
சகல திருச்சபையும்
எஞ்சலிலா தேசவுக்கு
ளெந்நா நம் வாழியதே.

கஉ பிரலாப ஒப்பாரி.

அளவு.

ககூகூ. தேவசகாயன் சேயன்
செய்ய திருநெல்வேலி
நாவலருஞ் சொலவேத
நாயகன் பாடலதே.

ககூஊ. முன்னவனு ராயிரத்தெண்
னூற்றுமுப் பாணலாண்டிற்

சொன்ன பிரலாபத்
துயரமிகு மொப்பாரி.

களக. ஒதும் பிரலாப
வொப்பாரி யாண்டகைமே
ஊதனமாய்ச் சொன்ன கண்ணி
நூற்றெழுபத் தொன்றாமே.

கவளிப்பு. இஃது ஓப்பாரி ஒழுக்காய்ப் பாடப்பட்டது.
காதலாய்ப் பாடவிரும்பினோருக்கு நிரையடைகளான கக-
பாட்டிற்றனை தட்டும். அவைகளை இருபிறைக்குள் எழுதி
யிருக்கிறபடி பாடிக்கொள்க.

கிறிஸ்து எல்லாரிலும் எல்லாமாயிருக்கிற

திருஷ்டாந்தம்.

சொலோ 3. 11.

பிரலாப ஒப்பாரி.

எ. சீலுவை நடை.

சுரு—சுகு மட்டும்.

பிரம, சுஷத்திரிய, வைசிய, சூத்திரரென்ற நான்கு சாதியையுந் கிறிஸ்துவுக்கு உவமானமாகக் காட்டியது

சுரு கள்ளன் விடுதலையாய்க்

காராள வங்கிஷத்து

வெள்ளன் கொலையாக

வேதன் விதிவசமோ. எ-து.

இந்நூற் சொன்னோன் வெள்ளாளனென்ற காராள வங்கிஷமானதால் தன் சாதியைக் கிறிஸ்துவுக்கு முன்னர் ஸ்தாபித்தான்.

வெள்ளன், கவடற்றவன், சுத்தன்; கள்ளன், கவடனென்றதுபோல ஆளன், ஆளுகிறவன். இப்பதவுரையின்படி வெள்ளாளன் பரிசுத்தமாய் ஆளுகிறவன் இவன் காராள வங்கிஷமென்றழைக்கப்படுகிறான்.

காராளன்-கார்=மேகம், ஆளன்=ஆளுகிறவன் மேகத்தை ஆளுகிறவன். இவ்வாறே கிறிஸ்துவுங் காராளனாகிய வெள்ளாளனென்று காட்டிற்று.

* காராளன் மேகத்தை ஆளுகிறவன்.

உ—ம்

மேகத்துணிலிருந்தாரா. 2 மோ. 14: 19, 24.

மேகத்தின் நடுவிலிருந்தார். 2 மோ. 24: 16.

மேகத்தில் ஏறிப்போனார். அப். 1: 1.

மேகத்தின்மேல் வருவார் மத் 26: 64.

உ. காராள வங்கிலம். பிதா எப்படியோ அப்படிச் சூமாரன். சூமாரன் எப்படியோ அப்படிப் பிதா. 2 மோசே 40: 34. மத. 17: 5

ங. வெள்ளன். வெள்ளானை; கிறிஸ்து வெள்ள னென்கிறதற்கத்தாட்சியாக எரோதே அவருக்கு வெள்ளை வஸ்திரந்தரிப்பித்தான் லூக். 23 11 வெள்ளன்-பரிசுத்தன். ஏசா, 6: 3. 4. 8.

அப்பால் பிரம, ஈத்திரிய வைசிய, சூத்திரமென்ற சாதி அருப்பின்படி போவோம்,

க. பிரம.

*க. மூப்பான் றலைவன்

முதன்மையா நெம்மை யன்பாய்ப்

பார்ப்பான் மடிய

பரமன் விதிவசமோ. எ-து.

பிரம-பிராமணன் அல்லது பார்ப்பான். இதின் மூத் தின ஆர்த்தம்.

க. பிரமன் வேதமுடையவனென்றதுபோல் கிறிஸ்து வுடையதன்; வேதநாதன், வேதநாயக னென்றழைக்கப்படு கிறார். உ—ம்.

வேதந்சொடுத்தவர். 2 மோ. 2¹. அதி.

•சுவிசேஷன் கொடுத்தவர், போதி விததவர். மத், 4: 17. மாற். 16 15; 16.

உ. பாப்பான் மூப்பும், குருவும், ஆசாரியனுமாயிரு. கிறிதுபோல கிறிஸ்துவமிருக்கிறார் மத். 23: 10. யோவாக் 13. 13, 14. எபி 7 17.

பிரம-பாப்பான் அல்லது பார்ப்பான். இதினிரண்டாம் அர்த்தம்

க. பாப்பான்-பார்க்கிறவன். உ-ம் இஸ்ரவேலை அல்லது கம்மை இரத்தத்தில் உடந்ததையும் அப்பால் நிருவாணமும் அம்மணுமாயிருந்ததையும் பார்த்தவன். எசே. 16: 6—8

பெதலகேக் குறவஞ்சி.

பார்ப்பு தந்தாலையென்ற தரு 1, 5, 6, 8, 10 பாட்டுக் காண்க.

உ. கூத்திரியன்.

கூள சுத்திகரிப்போன

சுயாதிபதி சாலேமின்

சுத்திரியன் றுவீது

சாகுத தீர்ப்பானுறை. எ-து.

கூத்திரியன்-அரசன், வாளுடையவன், சுத்திகரிக்கிறவன், அறுக்கிறவன்.

கிறிஸ்து சாலேமின் ராசாவாகிய தாவீதுச் சுத்திரியனாயிருக்கிறார். இவா சுத்திகரிக்கிறார். அவருக்கு வான் அல்லது பட்டையமுண்டு அறி. 1: 16. அவர் சாதிகளை வெட்டிச் சூகரிக்கிறார். வெளி 19. 15 அவர் சாதிகளை இருப்புக்கோலால் ஆளுகிறார். சூக 2. 9 அவருக்கு வில்லுமுண்டு. வெளி 6: 2.

ங. வைசியன்.

கூஆ. உசித்த தயவா

லுலகை வசயாக்யம்.

வசியர் குலப்பெருமான்

வன்கொலைக் குளானானே. ஏ-து.

வைசியனே வெள்ளானன். இவன் பூவைசியன், தனவைசியன், கோவைசியனென்ற மூன்று வகுப்பானவன்.

க பூவைசியன், பூமியை உழுது பயிரிட்டு வசியப்படுத்துகின்றவன் அல்லது வளப்படுத்துகிறவன்.

கிறிஸ்து பூவைசியனாயிருக்கிறார். மத் 13: 3-8 ஏசா. 5: 1-4. ஏசா. 27: 2, 3. மத் 21. 33. மத். 20: 1-6.

உ. தனவைசியன்-செட்டி, வியாபாரம் பண்ணுகிறவன். தனத்தைக் காத்து வளப்படுத்துகிறவன்

கிறிஸ்து தனவைசியனாயிருக்கிறார். மத் 25: 15-30. லூக். 19: 12-26. லூக். 7 41-43 மத் 18: 24-27. வெளி 3: 16.

செட்டியாருக்குத் தராசிருக்கிறதுபோல கிறிஸ்துவுக்குத் தராசிருக்கிறது. தானி. 5: 27.

ஈ. கோவைசியன் ஆயன், இடையன், மேய்ப்பன், பசுக்காத்து வளப்படுத்துகிறவன் அல்லது மந்தை மேய்க்கிறவன். ஆட்டிமந்தை மேய்க்கிறவனுக்கு அதிகச்சிறப்பு இடைக்காட்டார் பாடலைக்காண்க.

கிறிஸ்து மேய்ப்பனாயிருக்கிறார் ஏசா 40: 11. சக் 23: 1. ஏசே. 34: 23. யோவா. 10: 11.

ஔ. சூத்திரன்.

கூகூ. சாத்திர புராண

சமஸ்த வேதாசூரத்தின்

சூத்திரன் சாகத்

துணிந்துமனம் கொண்டானே. ஏ-து.

சூத்திரன் பலவிதச் சூத்திரங்களையுந் தொழில்களையுமுடையவன். பலவிதச் சாதி வகுப்பானவன்.

கிரிஸ்து சூத்திரனும் பலவிதத் தொழிலாளியுமாயிருக்கிறார்.

சூத்திரரென்ற கொழிலாளிகளில் முந்தினவன் தச்சன் மத். 13: 55

ஞானத் தச்சனாடகத்தில் வீடுகட்டினனையென்ற தருவைக்காண்க.

உ. கொல்லன். ஏசா 54: 16. கொல்லனுக்குச் சம்மட்டியுண்டு. ஏரே 23: 29.

ங. தட்டான். மல்கி. 3: 3:

ச. கண்ணன். ஏசா. 1: 25.

டு. கற்றச்சன் 2 மோ. 32: 16.

ஞானத்தச்சனாடகத்தில் கற்பலகை செய்தேனையாவென்ற தருவைக் காண்க. ஈங்குபஞ்சாளத்தா ரைவர் வகுப்பும் ஒருமிக்க வந்தது கண்டுகொள்க.

அப்பால் பலவிதச் சாதிகள் வகுப்பின்படி.

க. வீடுகட்டிகிற கொல்லத்துக்காரன் அல்லது கொத்தன். ஏசா. 54: 11, 11. யோவா 14: 2, 3.

உ. குயவன். ஏசா 94: 8 ஏரே 18: 2--6.

ங. குருவிக்காரன். மற்றது 1 மோ. 2: 19, 20.

ச. வண்ணன் மல்கி 3: 2. ஏசா. 1: 18.

உதாரணம் முன்னோர் பாடல்.

நல்லருணை நாதர் நமைவருத்த நெஞ்சமே கொல்லவல்லப் பொலலா குணம்போக்கமெல்ல மழுக்குவான் கூறைதனை மாறுபடவண்ண முக்கு வாங்கற்கென்றறி.

டு. சவரகன். ஏசா. 7: 20.

சு. வைத்தியன் 2 மோ. 15: 26.

எ செம்மான். 1 மோ. 3: 21.

அ. நிசவுகாரன். 2 மோ. 25: 40. 26: 30. எபி 8: 5.
 கூ. சவளிக்காரன். சீலை விற்கிறவன். வெளி. 3: 18.
 எய் சுயம்பாகி. யோவா. 21: 9 சுயம்பாகிக்கு அடிப்
 புண்டு ஏசா 31: 9.

கக. பந்திவிசாரிப்புக்காரன். லூக். 12: 37

கஉ. திராட்சப்பழ ரசமும் பாலும் விற்கிறவன். ஏசா.
 55: 1.

கங. தண்ணீர்ப் பந்தலக்காரன். வெளி 22. 17.

கச. கள்ளன் வெளி. 3: 3.

கடு செப்படி வித்தைக்காரன்.

அவன் தொழிலாவது.

க பாமபாட்டுகிறது. 2. மோ. 4: 2--4. 2 கோ. 7:
 9--12. 4 மோ. 31: 6--9.

வெண்கலச் சற்பம். 20-பாட்டுமுதல் 21-மட்டுங்
 காண்க

உ. சலஸ்தம்பனம் அலைகளின் மேனடக்கிறது. யோபு
 9: 8. மத். 14: 25.

ங. சுண்கட்டி வித்தை லூக். 4: 29, 31 லூக். 24: 31.

ச. வினோதம் கதவடைத்திருக்கையிலுள்ளாக நடுவே
 வந்து சீர்கிறது. யோவா 20. 19--26.

கசு வாத்தியக்காரன். யோபு 38: 7--31. 35: 10.

கஎ. துடைப்பததாற் பெருக்குகிறவர். ஏசா. 14: 22, 23.

கஅ உடைக்கிறவர். ஏசா. 30: 14.

கக அறுக்கிறவன், பள்ளன். வெளி 14: 15.

உய வெட்டியான், வழியன் யோவா. 14: 6.

அவனுக்குத் தூற்றுக்கூடையுண்டு, மத 3: 12

அவன் வீட்டிலே கன்றுக்குட்டி அடிக்கிற வழக்கம்.
 லூக் 15: 23

அ அவன் ரொழில் சவடைக்கல்பண னுகிறது 5 மோ.
 34: 5, 6

உக. ஐரோப்பிய ரெல்லாம் வெள்ளை மனுஷரென்று பெயர். கிறிஸ்துவும் வெள்ளையுஞ் சிவப்புமாயிருக்கிறார். உன். 5: 10.

உஉ. ஈத்தியரெல்லாக் கறுத்த மனுஷரென்றழைக்கப் படுகிறார்கள். கிறிஸ்துவும் பாடுபட்டதினாலே கன்னிக் கறுத்துப்போனார். உன். 5: 14.

உங. காப்பிரிகளுக்கு இசைக்கத்தக்க ரூபமில்லை. அவ் வாறே கிறிஸ்துவமானார். ஏசா. 53: 2.

மற்றும் இப்படிக்கானக.

இதினாலே கிறிஸ்து எல்லாச சாதிகளுக்கும் பொது வாய் மனுடவதாரம்பண்ணி எல்லாருக்கும் எல்லாமானு ரென்பது சத்தியத்தானே.

12828
17930

